

www.kostrena.hr

Poštarska platena kod pošte 51221 Kostrena

Naša
KOSTRENA

KOSTRENA

GLASILO OPĆINE KOSTRENA ■ GODINA XV ■ BROJ 61 ■ LISTOPAD 2010.

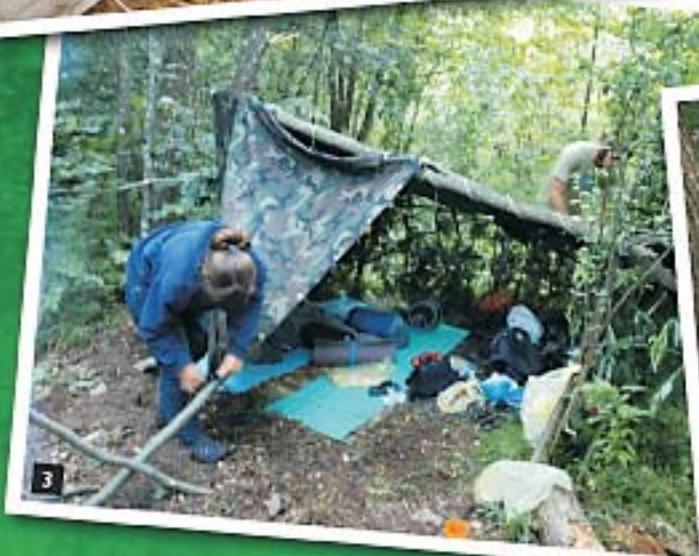
Smotra izviđača na Petrovoj gori

1

2

3

4

5

FOTO 1:

Na Smoti je boravilo oko 800 izviđača

FOTO 2:

Odred Sjever - jug bio je smješten u logorskom krugu Komati

FOTO 3:

Na bivaku se noćilo izvan logora u zaklonu od šatorskog krila

FOTO 4:

Pripremanje kobasica u prirodi

FOTO 5:

Kostrenski izviđači na Petrovoj gori

Ovogodišnja Smotra Saveza Izviđača Hrvatske održana je u mjestu Muljava na Petrovoj gori. Među brojnim izviđačkim skupinama našli su se i članovi kostrenskog Izviđačkog odreda Sjever - jug. Umjesto klasičnog logora kojeg sami organiziraju u ljetnim mjesecima svake godine, naši su izviđači ove godine boravili s oko 800 ljudi iz svih krajeva Hrvatske i njihovim gostima iz inozemstva. Moto ovogodišnje smotre bio je "Avantura u prirodi!", a trajala je od 23. srpnja do 1. kolovoza. Na njoj je sudjelovalo dvadesetak članova našeg odreda koji su bili smješteni u logorskom krugu nazvanom Kornati. Dobnoj skupini od 12 do 16 godina, u kojoj se nalazila većina kostrenskih članova, dani su bili organizirani kao izazovi koje su pred njih postavili grčki bogovi. Primjerice, bog trgovine Hermes postavio im je izazov trgovanja robom koju sami izrade, a bog rata Ares izazov izviđanja i traganja. Izviđači su odradili i bivak, odnosno noćili su izvan logora u zaklonu od šatorskog krila što su ga sami podigli. Otvorenju Smotre prisustvovao je ministar obrane Branko Vukelić, kao izaslanik premijerke Jadranke Kosor. Član kostrenskog odreda i predsjednik Saveza izviđača Hrvatske Jasmin Ćelić otvorio je Smotru.

B. R.

OPĆINA KOSTRENA

NAŠA KOSTRENA, Glasilo Općine Kostrena,
51221 Kostrena, Sv. Lucija 38, tel.: (051)
209-000, fax 289-400, Žiro račun: 2402006-
1853800000

Za izdavača: Miroslav Ulan, glavni urednik Boris Perović,
pomoćnica glavnog urednika: Božica Rešić, grafički
urednik: Mladen Stipanović, fotografije: Damir Škamrlj,
arhiv Općine Kostrena, korektura: Slavica Baković, grafička
priprema: studio smart69, tiskar: Printera grupa.

List izlazi tromjesečno. Rukopise i materijale ne vratimo.

Naknada: 1.500 primjeraka.

OGLAŠAVANJE U NAŠOJ KOSTRENI

cijela stranica: 900 kuna
pol stranice: 500 kuna
četvrtina stranice: 250 kuna
osmina stranice: 130 kuna

Svi zainteresirani za oglašavanje mogu se javiti na broj telefona 209-041 ili faks 289-400, odnosno kontaktirati Općinu Kostrena putem e-maila: općina-kostrena@ri.t-com.hr

Uvodna riječ urednika Radovi

Kostrena bi trebala opet bit velo gradilište. Tako bar govore najave. Kanalizacija će početi napraviti, proširiti će se na celu Kostrenu, zasad su se našli soldi za četiri lokacije, država će tu puno pomoći. Krajam ovog leta Širit će se vrtić, va sadašnjemu ni dosta mesta za su decu, aš Kostrena se Širi i postaje se mlada. Turistička zajednica će useliti novu zgradu, na mestu sadašnje montažne zgraditi će se autohtona kostrenska kuća, bit će to i ukrašen centar mesta. Dom za stareje već je dugi va planu, ma stalno neš zapinje, pasat će još neko vreme prvo nego da se počne delat. Ono ča je sigurno, Širit će se rafinerija, Barbarani se nadaju da će to pasat bez njih, da će se maknut negdere kade neće toliko patiti od buke i smrada. Ina je obećala da će pomoći, ma...

O semu tomu pišemo va oven broju Naše Kostrene, i još o puno drugih događajima va naše općine. Predstavljamo ki su novi školani, ča je novoga va vrtiću i škole, kako je počela još jedna Jesen u Kostreni. Tu su i turistički podaci od leta ko je za nami, a oni govore da je Kostrena se popularnija i medu strancima. Gospa Josipa Čubrić poveda kako je dugi let svirala i kantala va crikve, Petromil Tićac se domišlja svojeh više od pedeset let va sovjetske mornarice, Katja Budimčić o tomu kako je postala poznata pjevačica, Žarko Seršić o usponu na Mont Blanc, Loris Borčić o karijeri na brodu, Bepo Usmani o nogometnim uspomenama. Nismo pozabili par besed napisati o slastičarce Snjeguljica ni o suhomu vezu va Žurkove.

Nadamo se da ćete med tolikim temama nači neš za se, do Božića vas pozdravlja

Vaš glavni urednik, Boris Perović

U OVOM BROJU:

Minus u proračunu 1,36 milijuna kuna 5

6

Barbarani zbog lne napuštaju Svetu Barbaru

Dom za stanje stopira država 8

Novac Hrvatskih voda gradi kanalizaciju 9

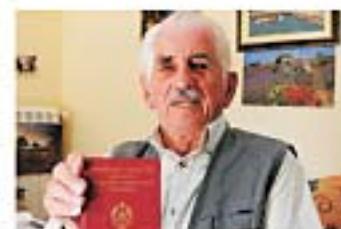
Jesen u Kostreni -
kultura dostupna svima..... 10
Autohtona kostrenska kuća 11
Više turista, osjetno više noćenja 12

15

Dobro došli, prvašići

Aneks Zlatne ribice od konca godine 17
Loris Borčić, čif na strancu 18
Josipa Čubrić: Kantan i sviran i va tuge
i va radosti 21

22

Petromil Tićac, više od pola stoljeća u tuđini

Boris Šikić vodi suhi vez u Žurkovu 24
Torte Snjeguljica i za facebook generacije.. 25

27

Katja Budimčić: Kostreno, sretno nam bilo

Koncert i CD želja klape Kamik za jubilej ... 29
Branislav Usmani - Bepo, vihor s krila 30
Žarko Seršić, Kostrenjan na vrhu Europe.... 33

VAŽNIJI TELEFONSKI BROJEVI**OPĆINA KOSTRENA**

Centrala	209-000
Pročelnik Upravnog odjela za opću upravu i društvene djelatnosti	209-010
Pročelnik Upravnog odjela za financije i upravljanje imovinom	209-020
Pročelnik Upravnog odjela za komunalnu djelatnost, gospodarstvo, održivi razvoj i prostorno planiranje	209-030
Komunalni redar	209-051
e-mail: općina-kostrena@ri.t-com.hr web: www.kostrena.hr	
Radno vrijeme sa strankama: ponedjeljkom, srijedom i petkom od 9 do 12 sati, utorkom od 13 do 17 sati, četvrtkom se stranke ne primaju.	
Ambulanta Doma zdravlja	288-011
Dječji vrtić "Zlatna ribica"	289-573 289-574
Škola Kostrena	289-768
Dobrovoljno vatrogasno društvo Kostrena	289-508 287-176
INA benzinska postaja	287-196
Narodna knjižnica Kostrena	289-578
Radno vrijeme: ponedjeljkom, srijedom i petkom od 8 do 14 sati, utorkom i četvrtkom od 14 do 19 sati, svake druge i četvrte subote u mjesecu od 8 do 12 sati.	
Komunalno društvo Kostrena - Upravljanje grobljima, naplata parkirališnih prostora, dimnjačarski poslovi i čišćenje javnih površina i groblja	289-568 289-569 289-570
Radno vrijeme sa strankama: utorkom od 15 do 17 sati, srijedom, četvrtkom i petkom od 12 do 15 sati, ponedjeljkom se stranke ne primaju.	
Ljekarna "Smeraldo"	288-954
Radno vrijeme: radnim danom od 8 do 20.30 sati, subotom od 8 do 14 sati.	

Sportska dvorana Kostrena**287-501**

Općinski sud u Rijeci,
Zemljišno-knjižni odjel
Oblikovanje i preoblikovanje
zemljišnih knjiga i sređivanje
zemljišnog stanja, izlaganje
podataka nove izmjere

287-289
289-167

Područni ured za
katastar Rijeka

287-292

Pošta

289-154

Radno vrijeme:
radnim danom od 7 do 19 sati,
subotom od 7 do 13 sati.

Turistički ured TZD Kostrena

289-207

Župni ured

289-218**KOMUNALNO - INFORMACIJE**

Odvoz komunalnog otpada, postavljanje bala, skupljanje krupnog otpada interventnim vozilom
KD Čistoća d.o.o., Dolac 14, Rijeka, tel. **226-077**

Usluge interventnog vozila (grajfera)

Prva tri utorka svakog mjeseca.
Mještani koriste uslugu na način da se
pravovremeno jave komunalnom redaru
Općine Kostrena (tel. **209-051**) i dogo-
vore termin, poziciju, vrstu i količinu kru-
pnog otpada koji žele zbrinuti.

Usluga odvoza i zbrinjavanja kućnog otpada (pražnjenje kontejnera)

Utorkom, četvrtkom i subotom prazne
se kontejneri i odvozi komunalni otpad
sa svih pozicija na kojima su postavljene
posude.
Bilo kakav prigovor vezan za gore opisanu
uslugu, kao i potrebu za eventualnim po-
većanjem broja kontejnera na pojedinim
lokacijama prijavljuju se komunalnom re-
daru.

Pometanje i strojno čišćenje javno-pro-
metnih površina i pješačkih zona čini se
prema Programu za tekuću godinu

Prijevoz i ukop pokojnika

Suza d.o.o., Klanac bb, Bakar, tel. **269-069**, **091/485-7560**

Dežurstvo svaki dan, uključujući nedjelju i
praznike, 0-24 sata

Dimnjačarski poslovi

Negro-usluge d.o.o., Kalina 11, Rijeka,
tel. **459-170**, **091/762-4709**

Djelatnost se obavlja prema redovnom
planu čišćenja ili nakon izravne komuni-
kacije s poduzećem Negro-usluge

**Dezinsekcija, deratizacija i
dezinfekcija (DDD)**

Dezinsekcija d.o.o., Brajšina 13, Rijeka,
tel. **506-920**

Dva puta godišnje (proljeće i jesen) obav-
lja se prema Programu sustavna DDD, a
pod nadzorom Zavoda za javno zdravstvo
PGŽ.

Prilikom obavljanja DDD stanovništvo se
obavještava putem javnog glasila (Novi
list) i objavom putem Radio Rijeke (tijekom
emitiranja izvješća Centra za obavje-
ščavanje)

Crpljenje septičkih jama

IND-EKO d.o.o., Korzo 40, Rijeka,
tel. **336-093**, Urinj bb, Kostrena, tel.
287-270

Korisnici direktno komuniciraju s društvom
IND-EKO d.o.o. i snose troškove shodno
utvrđenom cjeniku za fizičke, odno-
sno pravne osobe

Veterinarske i higijeničarske usluge

Veterinarska stanica Rijeka d.o.o., S. Mar-
ka Remsa 1, Rijeka, tel. **345-033**

Temeljem ugovora s Općinom Kostrena,
rade se usluge higijeničarske službe, sku-
pljanje lešina i oboljelih životinja.
Mještani Općine Kostrena prijavljuju kom-
unalnom redaru Općine Kostrena svako
neobičljeno ponašanje životinja radi
daljnog postupanja.

Održavanje javnih (zelenih) površina

Prema godišnjem, odnosno mjesечnom
programu poslove održavanja obavlja
društvo Cibe d.o.o. Kostrena, tel. **288-969**.

Hortikultурne usluge i ostalo uređenje
novih površina obavljaju Andrita d.o.o.,
Rožmanić 52, Kostrena, tel. **288-409**.

Lokacije eko-otoka

- Glavani - parkiralište Trim staza
- Sv. Lucija - parkiralište iza crkve
- Paveki - Ž. Pezelja - parkiralište
- Pavekl - Šojska - uz prometnicu
ispod nizova
- Urinj - kod kućnog broja 46
- Urinj - parkiralište ispod Proplina
- Šočići - okretište autobusa
- Žuknica - parkiralište
kod dječjeg vrtića

Zbog slabog polugodišnjeg punjenja općinske blagajne spremna se rebalans

Minus u proračunu 1,36 milijuna kuna

■ Načelnik Miroslav Uljan kao jednog od krivaca navodi sporost kod dobivanja dozvola, bilo da je riječ o komunalnim projektima ili prostorno-planskoj dokumentaciji

Manjak u proračunu Općine Kostrena u prvoj polovici godine iznosi 1,36 milijuna kuna, a zbog iskazanog manjka u pojedinih poglavljima i nerealizacije projekata, u listopadu bi trebalo uslijediti rebalans proračuna. U prvih pola godine od predviđenih 64,1 milijuna kuna realizirano je 21,7 milijuna, dok su rashodi iznosili 23 milijuna. Polugodišnji izvršenja proračuna na posljednjoj sjednici Općinskog vijeća Kostrene prihvaćen je s deset glasova vijećnika, dok su vijećnici HDZ-a i HNS-a bili suzdržani.

Načelnik Miroslav Uljan kao jednog od krivaca za ovaku situaciju u proračunu naveo je sporost kod dobivanja dozvola i suglasnosti, bilo da je riječ o komunalnim projektima ili pak prostorno-planskoj dokumentaciji.

Svi gube

- U situaciji gdje se dozvole čekaju po godinu ili dvije gube svi - gubi država, gube projektanti i gubimo mi, i nije mi jasno kako to ne vide oni koji bi trebali, istaknuo je Uljan.

Kao neuralgična točka ovogodišnjeg proračuna pokazao se porez na promet nekretninama koji je ove godine drastično smanjen te je njegovo polugodišnje izvršenje samo 14 posto. Drugim riječima, od planiranih dva milijuna kuna u pola godine ostvareno je manje od 300 tisuća. Prema objašnjenju pročelnice Odjela za finančije Tamare Bulat, ovakav mali indeks ostvarenja proizlazi iz smanjenog prometa nekretninama, što je uzrokovano poremećajima na tržištu.

Osim nekretnina, pri punjenju općinskog proračuna podbacili su i veliki privredni subjekti Ina i HEP. Tako je isplaćeno samo 362.437 kuna za naknadu za korištenje prostora Termoelektrane, što predstavlja 6,7 posto od planiranog godišnjeg iznosa. Objašnjenje ovako malog prihoda je u podatu da je Termoelektrana u Urinju u prvih pola godine radila samo 15 dana. HEP-ovo objašnjenje je povećana hidrološka situacija koja zbog jeftinije struje u hidrocentralama ne dovodi do potrebe proizvodnje struje u termoelektranama.

Općinsko vijeće prihvatio je polugodišnji izvršenje proračuna s deset glasova vijećnika

"Osim nekretnina, pri punjenju općinskog proračuna podbacili su i veliki privredni subjekti Ina i HEP."

Podbačaji

- porez na promet nekretninama
- naknada za korištenje prostora Termoelektrane
- naknada Ine za potrošnju vode

Svakako najveći podbačaj u odnosu na predviđena sredstva dogodit će se u slučaju naknade koju plaća Ina, a koja ovisi o potrošnji vode. Budući da je proračun rađen na prosječnoj dosadašnjoj potrošnji vode, što je najvećem potrošaču Ini iznosila 2,5 milijuna kubika vode, na godišnjoj razini ta stavka je trebala podebljati proračun s 8,2 milijuna kuna. Međutim, u prvoj polovici godine u proračun je ušlo svega 774 tisuće kuna, a prema procjenama Vodovoda i kanalizacije, dosadašnja potrošnja u ovoj godini od 880 tisuća kubika vode još će se smanjiti do konca godine.

Treba štedjeti

Komentirajući protekle sjednice Općinskog vijeća, predsjednica Ankica Lörinc navela je upravo izvršen ovogodišnjeg proračuna kao jedan od ključnih dokumenata. Prema njezinom mišljenju, ovaj proračun dokazuje da u predstojećem periodu trebati štedjeti kad je riječ o proračunu.

- Moram priznati da sam zabrinuta sadašnjom situacijom budući da je deficit 1,3 milijuna kuna samo u prvoj polovici godine. Najveći razlog tome je Termoelektrana koja očito neće raditi do kraja godine. U predstojećem rebalansu dio sredstava najvjerojatnije će se skinuti od Upravnog odjela i iz cijelokupnog društvenog sektora, no vjerujem da to neće biti lako, smatra Lörinc, koja kao početak proračunske štednje navodi još jednu od odluka s posljednje sjednice Općinskog vijeća prema kojoj su općinskim zaposlenicima plaće smanjene za pet posto, a sve zbog usklađenja s Vladinom odlukom.

Barbara Čaletić

Ina najavljuje obeštećenje ugroženih stanovnika uz žicu urinjske rafinerije

Barbarani želete napustiti Svetu Barbaru

- Interes za preseljenje pokazalo je 57 obitelji iz Urinja, Randića i Šoića. Ina je navodno spremna isplatom u gotovini ili zamjenom nekretnina obešteti vlasnike kuća za koje studija pokaže da ih ugrožavaju buka i mogući ekološki incidenti

Najavljeni modernizacija urinjske rafinerije brine građane koji žive u njenoj blizini

Od trenutka kad je Ina dobila zeleno svjetlo Stručnog povjerenstva za procjenu utjecaja na okoliš druge faze modernizacije, koja uključuje izgradnju koking postrojenja u urinjskoj rafineriji koje je preduvjet konkurentnosti goriva iz Urinja na inozemnom tržištu, ne prestaju polemike lokalnih vlasti, ali i svih građana koje brine kvaliteta života u njihovom kraju nakon modernizacije tehnologijom koja nije prihvaćena s oduševljenjem. Ključan dio u kronologiji dogadanja oko rafinerije u Urinju unatrag nekoliko mjeseci svakako je odluka ministricе Marine Matulović Dropulić koja je jednim dijelom udovoljila zahtjevima lokalne samouprave i uprave, u prvom redu Grada Bakra, da se sporna studija mora dopuniti. Naime, Bakrani se izričito protive izgradnji privezišta za rasute terete i transportne luke u Bakarskom zaljevu. Ministrica je prilikom svog posljednjeg službenog posjeta Bakru dopunu studije uvjetovala neizdavanjem suglasnosti na projekt druge faze modernizacije i dala naslutiti obeštećenje dijela stanovnika koji žive u neposrednoj blizini postrojenja, što je također spomenuto

kao dio uvjeta potrebnih Ini za dobivanje dozvola.

U međuvremenu se u javnosti pojavila nezavisna studija stručnjaka iz raznih institucija u Primorsko-goranskoj županiji koja potvrđuje da je Bakarski zaljev i dalje najbolja lokacija za izgradnju luke za rasute terete, što je Bakrane ponovo diglo na noge, a nakon ekološkog incidenta u Urinju zbog kojeg je bakarski gradonačelnik Tomislav Klarić morao objaviti opasnost zbog izrazito velike koncentracije sumpor-dioksida, Ini se priprijetio i primorsko-goranski župan Zlatko Komadina.

Zatraženo obeštećenje

Možda najviše nade za ispunjenje svojih zahtjeva imaju upravo stanovnici Kostrene, konkretno svih 57 obitelji koliko ih je pokazalo interes za preseljenje iz Urinja, Randića i Šoića. Ina je, naime, naručila nezavisnu studiju čija je svrha dati odgovor na pitanje ima li obitelji, odnosno kuća koje ugrožava rad Ine. Ključni kriterij studije trebala bi biti buka i izloženost opasnosti od ekoloških incidenta, a Ina je

Ugroženo zdravlje

Nastavni zavod za javno zdravstvo Primorsko-goranske županije je u sklopu svog izvješća o programu zdravstvenog monitoringa, provedenog prošle godine na području Kostrene, potvrdio da zdravstvo osoba koje žive na području izloženom štetnim emisijama iz rafinerije u Urinju doista jest ugroženo. Autori rezultata ispitivanja uspoređuju sa sličnim ispitivanjima provedenim u Zagrebu i Sisku u blizini industrijskih zona i, prema njihovom mišljenju, uočene reverzibilne promjene u imuno-loškom odgovoru ispitniku koji stanuju u Kostreni povećavaju rizik za razvoj kroničnih bolesti respiratornog i kardiovaskularnog sustava.

No, najviše zabrinjavajuće u cijelom ispitivanju je mišljenje stručnjaka da cijeloživotna izloženost stanovništva industrijskim emisijama kakve su prisutne u Kostreni, povećava pojavnost oboljenja od karcinoma. U ispitivanju Nastavnog zavoda u stanovnika na području Paveka, Šodića, Glavane, Svetе Lucije i Žuknice na temelju analiza urina uočene su povišene razine benzena u organizmu, a radi se o aromatskom ugljikovodiku koji pripada spojevima visoke kancerogenosti.

navodno spremna procijeniti sve objekte koji se nalaze u radijusu potencijalne opasnosti i isplatiti njihove vlasnike. Oni su od Ine više puta već javno zatražili obeštećenje u vidu isplate u gotovini ili pak zamjene kvadrata za kvadrat po principu na kojem su sedamdesetih i osamdesetih godina obeštećene brojne obitelji iz Šoića.

Jedan od Kostrenjana koji čeka Ininu odluku o obeštećenju je Hrvoje Maračić koji je aktivno

Načelnik Miroslav Uljan traži od Ine tematsku sjednicu s temom preseljenja ugroženih obitelji

uključen u zbivanja uz žicu postrojenja kroz djelovanje udruge Eko Kvarner i jedan od stanovnika Urinje koji živi u neposrednoj blizini industrije. Premda je o ovoj namjeri Ine doznao putem novina, on pozdravlja izradu nezavisne studije.

- Konkretno nisam dobio još nikakvu obavijest, niti ponudu. Postoji više načina, prema našem mišljenju, po kojima bi nas Ina mogla isplatiti jer su želje ljudi različite. Netko bi htio zamjenu, netko isplatu u novcu, a stariji ljudi uglavnom žele stanove, kaže Maračić, napominjući da svi očekuju objektivnu procjenu vrijednosti kuća, misleći pritom da se sagleda isključivo vrijednost objekta, a ne prostora na kojem se nalazi.

- Nitko od nas ne misli živjeti u lošijim uvjetima nego što živi sada, poručuje Maračić.

Načelnik Kostrene Miroslav Uljan vjeruje da bi

ova studija trebala biti ubrzo gotova i poziva predstavnike Uprave Ine na tematsku sjednicu koja bi trebala predstaviti rezultate studije.

Tematska sjednica

- Predlažem da već u listopadu organiziramo tematsku sjednicu kojoj će preseljenje obitelji koje žive u blizini Ine biti jedina tema. Pozivam predstavnike uprave Ine da na toj sjednici prezentiraju nalaz nezavisne studije, ističe Uljan.

Nitko od upitanih, međutim, ne vjeruje da će u ovom slučaju biti isplaćeni svi stanovnici Urinje, Randića i Šoića koji su izrazili želju za preseljenjem. Pretpostavlja se da će se radijus ugroženosti određivati po zonama. Prva zona bila bi kuće najbliže postrojenjima u radijusu od 100 metara od žice s industrijom, a takvih je kuća 16. Druga zona su objekti udaljeni 200 metara od žice, a takvih kuća sveukupno ima 28, što u konačnici iznosi gotovo osamdeset

posta od broja obitelji koje zahtijevaju preseljenje.

Mađari bez sumpora

- Prema onome što sam vidio u Mađarskoj, a nakon posljednjeg incidenta sa sumporovim dioksidom iz Urinje, mogu samo reći da se takvi incidenti u Mađarskoj ne događaju jer je njihovo postrojenje po pitanju zaštite okoliša neusporedivo s našim - oni nemaju emisije sumpor-dioksida već samo ugljičnog dioksida. Građani s pravom protestiraju, a mi kao Općina imamo mali utjecaj na ovakve situacije u Ini. Ponavljam, nismo protiv modernizacije i ne bi bilo nikakvih problema s naše strane da postrojenja u Urinju budu kao ona u Mađarskoj i poštuju sve zakone i ekološke standarde, ističe Uljan.

Spominjući mađarsko postrojenje, Uljan govori o njihovom kokingu kompleksu za kojeg drži da nije problematično po pitanju ekologije i zdravlja ljudi. Njegovo se mišljenje zapravo podudara sa zaključnim razmatranjima članova ekspertnog tima koje je po kriteriju spornih područja za drugu fazu modernizacije prije nekoliko mjeseci okupio Zavod za prostorno uređenje PGŽ-a.

Konstatira se da je utjecaj sadašnjih postrojenja rafinerije na okoliš i zdravlje ljudi dokazano štetan i neprihvatljivo velik pa se iznosi stav da je druga faza modernizacije potrebna zbog smanjivanja tog negativnog utjecaja.

Pritom se eksplicitno navodi da od Ine izabrana tehnologija kokinga može obaviti navedeni zadatok. Ovom studijom upitna tehnologija dobila je zeleno svjetlo i od stručnjaka iz PGŽ koji su praktički potvrdili prethodnu studiju naručenu od Ine, a koju je izradila ECOINA.

Barbara Čašćuk

Aktivnost vijećnika HDZ-a

Primanje za mještane

Vijećnici HDZ-a u Općinskom vijeću Općine Kostrena svake zadnje srijede u mjesecu od 17.30 do 19 sati primaju mještane na razgovor u prostorijama stranke (zgrada ambulante). Vijećnici će na dežurstvima upoznati mještane s radom Općinskog vijeća, izvestiti ih o aktualnim dogadanjima u Općini te poslušati pitanja i prijedloge oko kojih će se založiti u predstavničkom tijelu Općine Kostrene.

N.K.

Novo vodstvo Mladeži HDZ-a

Luka Baričević predsjednik

Na izbornoj skupštini Mladeži HDZ-a Kostrene Luka Baričević je izabran za novog predsjednika Općinske organizacije Mladeži HDZ-a, a uz njega su u odbor mladeži izabrani Tomislav Matić, Vedran Opančar, Dino Župan, Hrvoje Devčić, Marina Pavlović, Hrvoje Vrh i Marija Baričević. Luka Baričević je naglasio da je ispred Mladeži velika i odgovorna zadaća

koja svoje potencijale mora upotrijebiti na čast i ugled jedne od najjačih političkih stranaka Kostrene. Novoizabranom predsjedniku Mladeži čestitao je predsjednik kostrenskog HDZ-a Sanjin Vrkić, koji je pozvao Mladež na jače i aktivnije djelovanje kako bi u skoroj budućnosti mogli preuzeti dio odgovornosti za vođenje stranke u Kostreni.

N.K.

Dugoočekivani projekt još jednom zapeo na neriješenim imovinsko-pravnim odnosima

Izgradnju doma za starije usporava država

■ Problem nekoliko manjih državnih čestica unutar općinske parcele u Pavekim rješava se pet godina i dok se ne riješi Općina ne može pregovarati sa zainteresiranim ulagačima

Iako se na posljednjoj sjednici Općinskog vijeća Kostrene pred vijećnicima trebao naći prijedlog natječaja za izgradnju doma za starije osobe, početak realizacije ovog dugoočekivanog projekta još je jednom zapeo na neriješenim imovinsko-pravnim odnosima koje Općina Kostrena već niz godina pokušava rješiti sa Središnjim uredom za raspolažanje državnom imovinom u Čjem se vlasništvu nalazi nekoliko manjih čestica na zemljištu čiji je večinski vlasnik Kostrena. Tako će se, unatoč činjenici što je Općina Kostrena prije nekoliko mjeseci objavila neobvezujući javni poziv za potencijalne investitore na koji su stigle dvije ponude, tvrtki Strabag i Contraco, prije pregovora s investitorima trebati riješiti pitanje vlasništva nekoliko manjih enklava koje se nalaze unutar općinske parcele u Pavekim čija površina iznosi 13.190 četvornih metara.

Središnji ured za raspolažanje državnom imovinom zahtio je konačnu dokumentaciju zemljišta u Pavekim

U Općinu Kostrena je, naime, pristigao nalog iz državne Agencije za javno-pravno partnerstvo koja zahtijeva izvještanje o svakom koraku kad je riječ o traženju potencijalnih investitora kako bi Agencija mogla odobriti stupanje u pregovore s potencijalnim investitorom kojeg odbere jedinica lokalne samouprave. Iz iste agencije Općini Kostrena naloženo je da ne stupa ni u početne pregovore s investitorima dok ne riješe imovinsko-pravne odnose sa Središnjim uredom za raspolažanje državnom imovinom.

Pet godina

Samо rješavanje imovinsko-pravnih odnosa s državom traje već pet godina i unatoč pokušajima Općine Kostrena da i otkupi čestice od države, u Središnjem uredu za raspolažanje državnom imovinom nije bilo pretjeranog interesa.

- Nije nam jasno zašto se rješavanje imovinsko-pravnih odnosa u slučaju ove parcele toliko rasteže. S ciljem rješavanja ovog problema u Središnji ured za raspolažanje državnom imovinom hodočastimo već pet godina, svake godine predviđamo sredstva u proračunu, a ovaj novi moment dodatno će zakočiti cijeli projekt, smatra kostrenski načelnik Miroslav Uljan.

Općinsko zemljište, a Općina ne odlučuje

Nelogičnim u cijeloj situaciji Uljan drži činjenicu da je zemljište budućeg doma u više od 90 posto svoje površine u vlasništvu Općine Kostrena i to ga čini, kako kaže, u prvom redu općinskim zemljištem.

- Nije mi jasno kako onda nad općinskim zemljištem i općinskom odlukom ingerenciju može imati državna agencija. Mislim da bi nam u ovom slučaju država trebala pomoći da što prije realiziramo ovaj projekt koji predstavlja nove poreze državnoj kasi, zapošljavanje ljudi i nove kapacitete ovakvih ustanova kojih kod nas nedostaje, poručuje Uljan.

Općinsko vijeće na jednoj od nedavних sjednica odabralo je pravo građenja kao model u sklopu kojeg bi Kostrena trebala sudjelovati u izgradnji doma za starije osobe, ustupajući tako svoje zemljište, koje je urbanističkim planom predvideno isključivo za gradnju ovakvog tipa ustanove, potencijalnom investitoru uz stanovitu naknadu. Procijenjeno je da bi na ovaj način općinski proračun uprihodovao između 100 i 150 tisuća eura godišnje, a u Općini Kostrena namjera je ta sredstva iskoristiti za financiranje smještaja svojih stanovnika u istom domu. Model javno-pravnog partnerstva, s druge strane, odbačen je kao preskup.

Dvije ponude

Na općinskom zemljištu čija se vrijednost procjenjuje na 1,5 milijuna eura, Contraco je ponudio izgradnju objekta tlocrte površine 7.500 četvornih metara, sa smještajem za 180 osoba. Njihov dom zaposlio bi 80 osoba, a bili bi zastupljeni sadržaji poput wellnessa i specijalističkih ambulanti.

Drugi ponuđač, Strabag, nije precizirao gabarite već je navedeno da bi objekt trebao pružiti višu kvalitetu i standard koju prati i veća površina. Maksimalan broj osoba je 200, što drže i uvjetom za komercijalnu isplativost doma koji bi zapošljavao 50 osoba.

Prema posljednjim vijestima iz Općine Kostrena, iz Središnjeg ureda za raspolažanje državnom imovinom pristigao je zahtjev za cijekupnom dokumentacijom zemljišta u Pavekim koja uključuje i urbanistički plan na kojem se mora jasno vidjeti namjena ovog zemljišta. U Općini su izrazili nadu da ovaj poziv otvara mogućnost konačnog rješavanju imovinsko-pravne problematike oko zemljišta na kojem bi trebao biti izgrađen dom za starije osobe za kojim vlada velik interes potencijalnih korisnika s ovog područja.

Barbara Čaletić

Izgradnja komunalne infrastrukture napreduje usprkos problemima s dozvolama

Komunalni projekti

- kanalizacijska mreža u Glavanima
- kolektor na Vrhu Martinšćice
- kanalizacija u Poslovnoj zoni u Šoićima

Vrijednost kanalizacijske mreže u Poslovnoj zoni biće 2,5 milijuna kuna

Unatoč problemima s dobivanjem dozvola za koje je općinska vlast više puta javno provala nadležne institucije da neizdavanjem koče neke od važnih projekata, izgradnja komunalne infrastrukture u Kostreni, u prvom redu kanalizacijske i vodovodne mreže, ipak ide dalje. Stoviše, neke od projekata najvjerojatnije će financirati državne institucije pa tako Općina Kostrena očekuje državna sredstva za četiri projekta izgradnje kanalizacijske mreže, konkretno četiri kanalizacijska ogranka u Glavanima, od Hrvatskih voda.

Jedan od važnijih projekata za komunalni sustav u Kostreni svakako je i izgradnja kolektora za odvodnju otpadnih voda pokraj Plodine čija je izgradnja ključna za razvoj kanalizacijske mreže u Kostreni. Izgradnja kolektora omogućiće izgradnju mreže na Vrhu Martinšćice, odnosno njezino spajanje. Osim toga, kolektor ide uz Jadransku magistralu prema raskriju pokraj Turističke zajednice, pa sa sobom povlači i druge projekte poput izgradnje nogostupa za pješake. Ovaj projekt financirat će pak Komunalno društvo Vodovod i kanalizacija, a njegova je vrijednost 2,5 milijuna kuna.

Dosad je u Kostreni izgrađeno oko 23 kilometara kanalizacijske mreže koja se nalazi u Pavekima, Šodićima, Svetoj Luciji i dijelu Žuknica, a ovogodišnjim investicijama trebalo bi biti izgrađeno još oko tri kilometra kanalizacijske mreže. No, možda jedan od najvažnijih projekata komunalne infrastrukture kad je u pitanju gospodarski prosperitet Kos-

Novac Hrvatskih voda gradi kanalizaciju

■ Općina Kostrena očekuje državna sredstva za izgradnju četiri kanalizacijska ogranka u Glavanima te kanalizacije u Poslovnoj zoni u Šoićima

trene je izgradnja kanalizacije u Poslovnoj zoni u Šoićima koja bi trebala omogućiti i konačno funkcioniranje Poslovne zone budući da poduzetnici već godinama muku muče s dobivanjem dozvola, pri čemu je jedna od prepreka svakako bila i neizgrađena komunalna infrastruktura.

- Za ovaj je projekt stigla građevinska dozvola, a on također pripada projektima koji su kandidirani za sredstva Hrvatskih voda. Procjenjuje se da će čitava vrijednost izgradnje kanalizacijske mreže u Poslovnoj zoni u Šoićima biti oko 2,5 milijuna kuna, kaže načelnik Miroslav Uljan.

Ovaj projekt uključuje i izgradnju biodisk sustava, a s dobivanjem dozvole za izgradnju kanalizacijske mreže svi poduzetnici u Šoićima

mogu započeti i s podnošenjem zahtjeva za građevinske dozvole, s obzirom da će procedura u njihovom slučaju, kako drži Uljan, vjerojatno potrajati koliko i izgradnja kanalizacijskog sustava.

U Općini Kostrena objašnjavaju da je osnova za izgradnju ostatka kanalizacijske mreže usvajanje urbanističkih planova, odnosno plana koji obuhvaća Rožmaniće, Dujniće i Maračiće. Potom će biti potrebno napraviti spoj do ispusta u more, a kad se kanalizacijska mreža poveća i u Bakru, koji će također biti spojen na ispust kod Termoelektrane, trebat će ga rekonstruirati, pri čemu će on, prema procjenama stručnjaka, morati ići dalje od obale.

Deveta po redu kulturna manifestacija Jesen u Kostreni traje do 20. studenog

Promidžba kulture dostupne svima

■ Jesen su otvorili i zatvorit će glazbeni događaji, koncerti klape Sol te Marka Tolje i Olja'zz Quarteta, a između je još sedam kazališnih predstava i jedna književna večer

Ovogodišnja kulturna manifestacija Jesen u Kostreni održava se od 23. rujna do 20. studenog i obuhvaća deset događanja: predstave, koncerte te jednu književnu večer. Odbor za kulturu, odgoj i obrazovanje Općine Kostrena ambiciozno je krenuo u organizaciju devete po redu Jeseni. Želeći je podignuti na međunarodnu razinu i pružiti publici inozemna gostovanja, pa 16. listopada nastupa predstava "Audicija 4" Željka Ninčića iz Sarajeva.

Jesen otvara i zatvara glazbeni događaj, klapa Sol s otoka Paga, te Marko Tolja i Olja'zz Quartet. Još jedno glazbeno događanje je mjuzikl "Jalta, Jalta", skraćena verzija najpoznatijeg hrvatskog mjuzika autora Alfija Kabilja u interpretaciji obitelji Surian.

Već tradicionalno, u Kostreni gostuju teatar Exit s predstavom "Balon" i teatar Gavran s "Najluđom predstavom na svijetu". Prvi put u Kostreni nastupit će Vlasta Knezović s monodramom "Cicibela" nastalom u povodu 35. godišnjice njezina rada, kao i Filip Šovagović sa zanimljivom i neobičnom monodramom "Stanje nacije". Program upotpunu-

Klapa Sol otvorila je svojim koncertom ovogodišnju Jesen u Kostreni

njavaju "Prva žena, druga žena", urnebesna komedija Teatra Rugantino, te susret pjesnika "Pogledaj me va oči i reci ča" u organizaciji Katedre Čakavskog sabora Kostrene.

Cijena ulaznica za sva događanja iznosi 40 kuna, osim za književnu večer koja je besplatna. Ulaznice se prodaju u Narodnoj knjižnici Kostrena, TIC-u Rijeka, na kartomatu www.kulturaplus.com te na blagajni Čitaonice sat

vremena prije početka. Pokrovitelji događanja su Općina Kostrena i Primorsko-goranska županija, a medijski pokrovitelji Novi list, Radio Rijeka, Kanal Ri i Pomorski radio.

Glavni je organizator Jeseni u Kostreni, kao i mnogih drugih kulturnih događanja u Kostreni, uz Narodnu čitaonicu Kostrena sv. Lucija, Odbor za kulturu, odgoj i obrazovanje Općine Kostrena. Odbor čine Vesna Valenčić kao predsjednica, Dragana Vučinić, Željka Egredžija, Vanja Zelčić i Ina Randić Đorđević.

- Funkcija Odbora je osmisiliti kulturni život Kostrene i objediniti djelovanje udruga u kulturi. Svi naši prijedlozi upućuju se na Kolegij načelnika jer Općina financira sve naše programe. To su Jesen u Kostreni, Proljeće u Kostreni, Dani Općine, Školski susreti "Igram i prijateljstvom u budućnost", a osmišljavamo i programe za neke državne i međunarodne blagdane, primjerice Dan državnosti, Dan Žena i druge, objašnjava Vesna Valenčić.

Kao najveći uspjeh Odbora, Valenčić vidi Jesen kao promidžbu kulture dostupne svima. Mještanjima se omogućuje gledanje kvalitetnih predstava po prihvatljivim cijenama, a u kazališnim krugovima uglavnom svi znaju za Kostrenu, što se vidi iz mnoštva pristiglih ponuda uoči početka svake manifestacije.

Program Jeseni u Kostreni

23. rujna: klapa Sol, koncert

2. listopada: "Prva žena, druga žena", komedija teatra Rugantino

4. listopada: "Balon", kombinacija komičnosti i crnila teatra EXIT

14. listopada: "Pogledaj me va oči i reci ča", susret pjesnika Katedre Čakavskog sabora Kostrena

16. listopada: "Audicija 4", komedija Željka Ninčića iz Sarajeva

23. listopada: "Stanje nacije", monodrama Filipa Šovagovića

30. listopada: "Najluđa predstava na svijetu", monodrama teatra Gavran

6. studenog: "Cicibela", monodrama Vlaste Knezović

13. studenog: "Jalta, Jalta", skraćena verzija mjuzika

20. studenog: Marko Tolja i Olja'zz Quartet, koncert

Izgradnja novog doma općinske TZ trebala bi početi u prosincu i završiti do Uskrsa

Moderni spomenik tradicijske gradnje

- Kako bi osigurala oko sto tisuća eura za autohtonu kostrensku kuću, Turistička zajednica će se zadužiti, a pomoći će i Općina Kostrena i Primorsko-goranska županija

Projekt kostrenske kuće napravljen je na temelju istraživanja stare arhitekture u Kostreni

Ideja o izgradnji autohtone kostrenske kuće koja bi trebala biti svojevrsna turistička atrakcija i dom kostrenske Turističke zajednice postat će stvarnost već iduće turističke sezone. Posljednja prepreka ovoj hvalevrijednoj inicijativi očuvanja arhitektonске baštine Kostrene savladana je dobivanjem građevinske dozvole, a radovi bi, kako doznajemo od direktorice TZ Kostrena Željke Egredžija, trebali početi u prosincu. Cilj je zgotoviti kostrensку kuću do početka turističke sezone, drugim riječima do Uskrsa iduće godine.

Potraga za novcem

- Dokumentaciju smo predali u listopadu prošle godine, a krajem lipnja sve je bilo gotovo, no čekalo se da Turistička zajednica uplati komunalni doprinos i naknadu Hrvatskim vodama. Ukratko, sve dok nismo imali tridesetak tisuća kuna, nije izdana dozvola. Kad su skupljeni novci došlo je i rješenje, a izrađen je i izvedbeni projekt. Trenutno se zaokružuje finansijska konstrukcija pri čemu će Turistička zajednica podignuti kredit, a projektu će još sredstvima pripomoći Općina Kostrena i Primorsko-goranska županija. Projekt smo kandidirali i resornom ministarstvu te Turističkoj zajednici Hrvatske i Turističkoj zajednici PGŽ, objašnjava Egredžija dodajući da se vrijednost ove investicije kreće oko sto tisuća eura.

Ona posebno ističe poštivanje rokova izgradnje u ovom slučaju budući da je kostrenski Turističko-informativni centar koji djeluje u istoj zgradi jedini na potезu između Vrata Jadrana i Novog Vinodolskog, zbog čega je u ljetnim mjesecima neprestano na udaru turista.

Novi objekt gradit će se na mjestu starog montažnog na raskrižju Jadranske magistrale i Ulice kostrenskih boraca i donijet će u prvom redu primjer smještaj jer, kako kaže Egredžija, TZ Kostrene je rijetka, ako ne i jedina turistička zajednica koja spada među državne institucije, a koja je smještena u montažnom objektu.

Projekt kostrenske kuće napravljen je na temelju istraživanja stare arhitekture u Kostreni. U konačnici bit će to trajna uspomena na tradicijsku gradnju ovoga kraja, a sam objekt zasigurno će uljepšati dio koji velik dio građana doživljava kao svojevrsan centar Kostrene.

Model za graditelje

Zamišljena moderna kostrenska kuća trebala bi biti izgrađena prema starinskim običajima i sadržavati sve što su nekad imale kostrenske kuće. Tako je u projektu potpunosti poštivan raspored prostorija koje su nekad bile razmještene tako da se u prizemlju nalazila štala, a na katu prostorije namijenjene ukućanima. Najzanimljiviji je »skod« odnosno vanjsko stubište koje vodi na prvi kat kuće i koje u Kostreni ima specifičan oblik po kojem se razlikuje od ostalih primorskih kuća. Skod će biti obložen kamenom, a između žute i zelene, dvije boje u kojima su nekad bile kostrenske kuće, projektanti su se odlučili za žutu. Povijesna pravilnost se očitovat će se i u zadanoj visini zgrade kao i u ostalim elementima vanjskoga i unutarnjega oblikovanja, formiranja pročelja po načelu asimetrije i dimenzijama otvora. Specifičnost tradicionalne kuće je i smještaj vanjskog dimnjaka sa zatvorne strane kao i kroviste koje je u pravilu dvostrešno.

Kostrenska kuća djelo je arhitekata iz AG - Projekta, a njezina ukupna površina iznosit će sedamdesetak četvornih metara, što je, kako kaže Egredžija, tipična kvadratura skromnih kostrenskih kuća. Uvjerenja je da će kostrenska kuća prikazati bogatstvo i raznolikost zaboravljениh elemenata koji mogu varirati i razraditi se u daljnjoj gradnji u Kostreni. Ovakva kuća, nuda se Egredžija, bila bi svojevrsan ogledni primjer za sve one koji namjeravaju graditi u Kostreni i zahvaljujući kojem će se spriječiti uvoz elemenata i načina gradnje koji nisu karakteristični za Kostrenu.

Barbara Čalušić

Konačno opet i mjenjačnica

U prizemlju kuće svoje će mjesto naći turistička agencija zajedno s TIC-om te banka u sklopu koje će biti mjenjačnica, koje dulje vrijeme nije bilo u Kostreni. Na kat će se preseliti oni koji se i danas nalaze u montažnom objektu - ured Turističke zajednice Kostrene i umjetnička galerija.

- Galerija se već i sad pokazala kao pun pogodak na ovoj možda turistički najfrekventnijoj lokaciji, a isto očekujemo i od turističke agencije koja će u svojim aranžmanima spojiti turističku ponudu ovoga kraja. Turisti će u njoj uz neke standardne aranžmane imati recimo ponudu ronjenja u moru ujutro i jahanje na Grobničani poslijepodne, poručuje Egredžija.

Turistička zajednica Općine Kostrena vrlo zadovoljna rezultatima u 2010. godini

Više turista, osjetno više noćenja

- Do kraja kolovoza u Kostreni je boravilo pet posto više turista nego lani, a broj noćenja je povećan za čak 21 posto. Prosječno je svaki gost proveo 2,91 noć, u odnosu na lanjskih 2,54 noći

Narazgovoru s direktoricom Turističke zajednice Općine Kostrena Željom Egredžijom doznajemo da je turistička sezona 2010. godine u Kostreni bila uspješna. To pokazuju i podaci u izvješću o turističkom prometu za razdoblje do 31. kolovoza, prema kojemu je u Kostreni boravilo 8.511 posjetitelja, što je u odnosu na 8.079 prethodne godine povećanje za pet posto. Istovremeno broj noćenja od 24.808 veći je od lanjskog za 21 posto, što se iskazuje i po većem prosjeku broja noćenja po osobi od 2,91 u 2010. prema 2,54 u 2009. godini.

U strukturi gostiju od 4.179 stranih i 4.332 domaćih, u 2010. je za tri posto smanjen broj stranaca u odnosu na domaće, ali su se oni duže zadržavali pa po broju noćenja sudjeluju s jednakim udjelom.

Prvi po broju posjetitelja i broju noćenja tradicionalno su Talijani s 26 posto, pa Nijemci s 19 posto, koji duže i ostaju. Austrijanci su na trećem mjestu po broju posjetitelja i četvrti po broju noćenja (po devet posto). Slijede Poljaci, sa šest posto četvrti po brojnosti i treći s deset posto noćenja. Francuzi se s pet posto po brojnosti vraćaju među među prvih pet, ali se

Kostrenske plaže sve su popularnije među turistima, i domaćim i stranim

očito kraće zadržavaju. Tu skupinu napustili su Nizozemci koji su u 2009. bili po brojnosti na trećem mjestu, ali i tada očito u tranzitu, te Mađari, a pojavili su se, kao peti po broju noćenja, Srbi.

Više stranaca

Tih pet nacija predstavljaju 59 posto svih stranih turista koji ostvaruju 67 posto noćenja. Svi ostali strani gosti po brojnosti sudjeluju s 48 posto, a po broju noćenja s 41 posto. Iz toga proizlazi da se Kostrena profilira kao turistička destinacija zanimljiva turistima iz zapadnoeukropskih zemalja. U istom razdoblju domaći gosti, njih 3.891, ostvarili su devet posto veću brojnost u odnosu na prošlu godinu. Duže su i boravili te ostvarili 10.238 noćenja, odnosno za devet posto više od lani. U glavnoj sezoni, posebno u kolovozu, dolasci i odlasci stranih gostiju su u povećanju, dok je upravo suprotno s domaćim gostima čiji se nedostatak osjeća i u cijeloj Hrvatskoj.

U strukturi smještaja po brojnosti i broju noćenja hotel Lucija već godinama zauzima prvo mjesto. Od 8.511 posjetitelja Lucija ugošćuje 6.880 osoba ili 80 posto, na drugom sa 757 osoba su samostalni iznajmljivači, slijedi Ronilački centar. Osjeća se nedostatak kampa pa se gubi veliki broj turista te vrste, koji su sve brojniji, ali nažalost propuštaju Kostrenu.

Dan Plave zastave

Turistička zajednica pružila je pomoć u realizaciji Projektnog dana Plave zastave, koji se održao 2. kolovoza u uvali Svežanj, prilikom kojeg su spasioci na plaži uspješno izveli vježbu spašavanja "utopljenika". Turistička zajednica je pripremila i promidžbeni letak koji propagira Plavu zastavu na Svežnju, a u suradnji s Prirodoslovnim muzejom Rijeka izradila letak koji govori o biološkoj raznolikosti podmorja uvale Svežanj, ali i kopnenog dijela kostrenске obale, te poseban letak o botaničkom vrtu. Uz taj materijal dijeljene su i brošure JU Priroda o biološkoj raznolikosti podmorskih staništa Kvarnera i list Naša Kostrena.

Plava zastava je već tri godine u Svežnju

Kako ulaganja u dobru i sadržajno raznoliku ponudu uspješno privlači turiste koji pritom postaju i stalni, saznajemo iz kazivanja privatne iznajmljivačice Jadranke Kučan. Kako navodi, posao u turizmu je obiteljski i ima karakter dodatnog prihoda. Nije samo sezonski, ljetni, već traje cijele godine.

Poslovni turizam

S obzirom da je Kostrena mirna destinacija, a ipak u neposrednoj blizini grada, vrlo je pogodna za poslovni turizam, koji je u ponudi izvan ljeta. Iznajmljuje se vrlo lijep obiteljski apartman, preuređen na starinski, sa slikama i goblenima i s raznim detaljima koji otkrivaju sadržaje kostrenskog življenja. Na korištenje stavlja internet, a ima i svoju web-stranicu. Popunjeno je odlična, apartman ostaje

Broj posjetitelja i noćenja od 1. siječnja do 31. kolovoza

	osobe	noć
hotel Lucija	6.880	15.462
odmaralište	63	414
ronilački - Tagro	757	2.363
samoštalni iznajmljivači	811	6.569
ukupno	8.511	24.808
projektno noćenje po osobi	2,91	

prazan samo 32 dana na godinu. Ima stalne goste, obitelji, koje su vezane obiteljskim korijenima, kao i nove, naročito ljeti.

Jadranka Kučan stalno surađuje s Turističkom zajednicom, s kojom se oglašava u vrlo poznatom turističkom časopisu u Italiji Dove Vacanze. Dakle, može se zaraditi u turizmu, ali treba ulagati, mijenjati i dopunjavati postojeće ponude, ostajati u kontaktu s gostima putem sitnih pažnji.

Gosti su oduševljeni kostrenskim plažama, ove godine obogaćenim tuševima, vrlo lijepo ukomponiranim u okoliš, ali nedostaju svlačionice. No, sve su zahtjevniji u traženju dodatnih sadržaja, jer kad završe s kupanjem žele upoznati i kraj gdje provode godišnji odmor. Kostrena, s tradicijom u svim segmentima, mogla bi prezentirati svoju povijest, od pomorstva, običaja, kulture življenja, osnivanjem Etno muzeja, Muzeja pomoraca i Arheološkog parka. Kostrensko područje pruža detaljan uvid u floru putem botaničkog vrta, a podmorje uvale Svežanju predviđeno je za podmorski park. Željka Egredžija zaključuje da je Turistička zajednica ostvarila sve svoje projekte, sve svoje manifestacije, jedino nije bilo odaziva ugostitelja za ljetnjim događanjima na njihovim terasama.

Andrea Rasol

Turističko-informativni centar

Logističku podršku Turističkoj zajednici Kostrena pruža TIC (Turističko-informativni centar), u kojem su ove godine radile Marina Grbčić, Vanja Suzanić i Majda Modrić. Na brojne upite turista djevojke su komunicirale i na engleskom, njemačkom, talijanskom, poljskom i francuskom jeziku.

Najčešći upiti odnosili su se kampove, upute o dalnjim destinacijama, od otoka do Dalmacije i Dubrovnika. Goste se u kratkom roku moglo o svemu informirati temeljem pripremljene dokumentacije.

Uz brošure o Kostreni (karta, popis smještajnih kapaciteta, info o kostrenskoj povijesti, o uvali Svežanj i Info Kostrena), dijeljene su i brošure o Rijeci, otocima, Opatiji, Plitvicama, općenite informacije o Kvarneru.

Gips Decor

Kostrena

ličilački radovi ■ knauf radovi
vodoinstalacije ■ plin ■ keramika
zidarski poslovi ■ laminati

proizvodi od gipsa:

štukature, rozete, portali, stupovi, ogledala
po mjeri, konzole, antičke aplikacije

fasadne erte, dekorativni fasadni elementi,
dekorativne obloge zida za van i unutra

mob.: 091/1264703, fax: 051/287214

e-mail: gorantole3@gmail.com, www.gips-decor.hr

Osnovna škola Kostrena obilježila Hrvatski olimpijski dan i Svjetski dan prve pomoći

Aktivan dan bez školskih klupa

■ Učenici starijih razreda istrčali su dionicu od vaterpolo igrališta do plaže Podražica. Gradsko društvo Crvenog križa upriličilo je poludnevnu aktivnost "Mladi za mlade"

Već četvrtu godinu zaredom učenici i dječatnici Osnovne škole Kostrena obilježili su Hrvatski olimpijski dan 10. rujna. Uz tradicionalnu bijelu boju majica kojom se promiče prijateljstvo, mir i zdrav život, ovaj je dan započeo u 8 sati ujutro bez školskih klupa, odnosno na obalnoj šetnici. Učenici starijih razreda istrčali su dionicu od vaterpolo igrališta do plaže Podražica, a najbolji među njima bili su Dominik Veljačić, Vid Arbanas i Mateo Vukušić, svi iz VII.a razreda, te Iva Košuljandić iz VI.b, Maria Elena Matešić iz V.a i Anamaria Petrović iz VIII.b razreda. Ukupni pobjednik među razredima je V.a razred. Učenici s najboljim rezultatom dobit će pohvalnicu škole. OŠ Kostrena posebno se zahvaljuje kafiću Barba Toma za pomoći u prihvatu učenika po završetku utrke.

Usljedilo je obilježavanje Svjetskog dana prve pomoći u organizaciji Gradskog društva Crvenog križa Rijeka na igralištu OŠ Kostrena te djelomično u prostorima škole i dječjeg vrtića Zlatna ribica. Upriličena je poludnevna aktivnost "Mladi za mlade", koja je polaznicima vrtića i škole ponudila brojna

Ispred škole obilježen je Svjetski dan prve pomoći zanimljiva događanja, prezentacije i radionice. Osim riječkog Crvenog križa, predstavile su se delegacije mladeži CK iz međunarodne suradnje, odnosno iz Madarske, Poljske, Makedonije, Bosne i Hercegovine i Srbije, i to demonstracijom laičkog pružanja prve pomoći u različitim situacijama, a uz realistični prikaz ozljeda. U dva za ovu priliku podignuta šatora, kao i na igralištu škole, održane su radionice "Bolnica za medvjediće", "Kodovi sigurnost na vodi", "Prevencija trgovanja ljudima" te radionica s igrom za prevenciju ovisnosti "Dan i Noć". Svoj rad predstavio je i Klub 25 mladih darivatelja krvi. U suradnji s

Uspješan nastup na Danima kruha

S riječkog Korza u Koprivnici

Školska godina tek je započela, a naša osnovna škola već reda uspjeha. U petak, 24. rujna, na riječkom Korzu održana je manifestacija Dani zahvalnosti za plodove zemlje - Dani kruha, tradicionalna svečanost posvećena kruhu. Okupilo se 12 osnovnoškolskih i srednjoškolskih ekipa, a stručni žiri jednom od najboljih ocjenio je ekipu Osnovne škole Kostrena, koja je izabrana da predstavlja našu županiju na državnoj svečanosti Dana zahvalnosti za plodove zemlje 10. listopada u Koprivnici. Poštivanje tradicije, maštovitost i trud naših učenika i nastavnika bili su dobitna kombinacija.

Kostrenski učenici bili su aktivi povodom Hrvatskog olimpijskog dana

Aktivom dobrovoljnih darivatelja krvi Kostrena upriličena je akcija darivanja krvi gdje se prikupilo dvadesetak doza. Osim OŠ Kostrena i Općine Kostrena, uspješnoj prezentaciji Kostrene kao domaćina pridonijela je i Turistička zajednica osiguravši promidžbeni materijal za sve ekipe sudionike ovog događanja. Također, od strane organizatora upućene su riječi hvale svim prisutnim učenicima zbog njihove velike zainteresiranosti i uzornog vladanja, što nije ni čudo kad se zna da je puno zabavnije i zanimljivije učiti putem ovakvih edukativnih događanja nego čitajući iz knjiga.

Borka Reljac

I.a razred s razrednicom Ljiljanom Silvestrić: Diego Aldin, Lovro Baljak, Nalm Batković, Iris Brnjaković, Borna Brazdaburo, Šendil Bujanović, Ioris Čeh, Dario Čubrić, Eric Gagić, Ivan Ivanda, Alisa Linić, Nika Matić, Andita Šarzi, Frano Šestan, Lara Topalović, Ana Xie Miškulin i Mateo Želenik.

Za 33 prvašica OŠ Kostrena prvo školsko zvono zazvonilo je 6. rujna u 10 sati. Njihovo osnovnoškolsko obrazovanje započelo je prigodnim programom u holu škole. Učenike i njihove roditelje pozdravili su ravnateljica škole Biserka Miškulin i načelnik Općine Kostrena Miroslav Uljan, nakon čega je uslijed-

dilo izvođenje razredne himne III.b razreda te nekoliko recitacija učenika IV.b razreda. Razrednice, Ljiljana Silvestrić iz I.a i Ines Arnautov iz I.b, su potom odvele djecu do učionica

gdje su im uručeni poklon-bonovi Općine u iznosu 300 kuna za nabavku školskog pribora.

B.R.

Dobro došli, prvašići!

I.b razred s razrednicom Ines Arnautov: Fran Banić, Vanesa Baraban, Andrea Blokar, Alberina Ćukaj, Nika Devčić, Iva Divković, Magdalena Dundović, René Filipović, Armin Hoti, Petra Janjić, Mateo Kos, Roberta Milinović, Antonio Pešić, Leon Štar, Jasmin Šeh i Korina Veljačić.

Školjkice sudjelovale na značajnom sportskom događaju

Hrvatski olimpijski dan na Korzu

■ Vrtičarci Zlatne ribice okušali su se u malom nogometu te su imali priliku vidjeti poznate olimpijce iz PGŽ-a

Lutkari pokazali kako dječa pomažu djeci

U organizaciji Zajednice sportova Primorsko-goranske županije, Riječkog sportskog saveza, Kluba riječkih olimpijaca, Saveza školskih sportskih društava PGŽ-a i Grada Rijeke na Korzu je 10. rujna obilježen Hrvatski olimpijski dan, a Korzo je pretvoreno u sportsko borilište. U programu je sudjelovalo velik broj klubova i saveza iz Primorsko-goranske županije, školska djeca i dječji vrtići. Tom prigodom djeca starije skupine Školjkice iz dječjeg vrtića Zlatna ribica okušala su se u malom nogometu. Dječaci su završili utakmicu pobijedivši rezultatom 3:0, dok su djevojčice

Djevojčice iz Zlate ribice na Korzu su upisale pobjedu od 2:1

također upisale pobjedu od 2:1. Vrtičarci su imali priliku vidjeti naše poznate olimpijce, Antonija Račkog, Vjekoslava Gregorovića, Snježanu Pejić, Sinišu Mikuličiću, Patriciju Daničić, Franu Nonkoviću, Aramisu Nagliću, Alvara Nažnoviću, Veru Begić i Franu Kaziju, a oduševio ih je i dolazak Ivana Ljubičića. Po povratku u vrtić pobjednike je dočekala velika torta.

Nakon toga predškolci su se priključili obilježavanju Svjetskog dana prve pomoći upriličenom na igralištu OŠ Kostrena. U sklopu događanja u vrtiću je održana lutkarska predstava na temu prve pomoći "Dječa pomažu djeci".

Borka Rejic

Aktivnost kostrenske Katedre

Osniva se dramska kumpanija

Katedra Čakavskog sabora Kostrena osniva dramsku kumpaniju, o čijem se imenu još razmišlja. Javiti se mogu svi zainteresirani za govornu besedu i naše stare običaje. Govorit će se, komedijat, malo i kanat.

Za poticaj objavljujemo sliku kostrenskih glumaca s predstave "Izbiračica", komedije u tri čina s pjevanjem koja je održana 16. kolovoza 1952. godine na terasi Narodne čitaonice Kostrena sv. Lucija. Pisati se može

na Katedru ili se javiti na telefon 091/7248207, a već krajem ove godine očekuje se prvo uprizorenje pod stručnim vodstvom Denisa Bržića.

A.R.

Susret katedri Čakavskog sabora Kamičić va moru...

Katedra Čakavskog sabora Kostrena organizirala je 12. rujna susret pod nazivom "Kamičić va moru i sledi duše". Odazvali su se predsjednici i njihovi najbliži suradnici sedam katedri: "Ljubo Pavešić" Škrljevo, Grobnik, Klana, Opatija, Lovran, Mošćenička Draga i članovi predsjedništva kostrenske katedre. U ime Općine Kostrena susretu je nazočila predsjednica Općinskog vijeća Ankica Lörinc. Ljepoti susreta i zajedničkog druženja dodatno je pridomjela plovida brodičem Aquavision do Mošćeničke Drage, tijekom koje se mogla vidjeti prekrasna kvarnerska i liburnijska obala, a zbog staklenog dna i taj dio podmorja.

A.R.

Rođeni i umrli

U periodu od sredine lipnja do posljednjih dana kolovoza 2010. godine u Kostreni je svoje prvo prebivalište prijavilo sedam novorođenih beba, od čega četiri dječaka i tri djevojčice. To su Jan Linić, rođen 17. lipnja, sin Nataše i Ada; Ivano Smekal, rođen 28. lipnja, sin Ivane i Andreja; Maro Tomić, rođen 5. srpnja, sin IVE i Siniše; Lea Avramović, rođena 11. srpnja, kći Ivane i Vedrana; Magdalena Bistrović, rođena 25. srpnja, kći Sanje i Hrvoja; Leona Margan, rođena 6. kolovoza, kći Nikoline i Zlatana, te David Petrić, rođen 11. kolovoza, sin Branke i Tomislava.

Tijekom lipnja, srpnja i kolovoza na kostrenskim je grobljima sahranjeno devet pokojnika, od čega jedan na groblju Sv. Barbara, a preostali na groblju Sv. Lucije. U Sv. Luciji sahranjeni su Antun Tepeš; Saša Glažar i Dušan Sobol s prebivalištem u Kostreni te Zvonimir Pelcer; Milovan Bašić; Julijana Berić, rod. Blašić, Duje Berić i Ivana Vlahov, rod. Vlahov iz Rijeke. U Sv. Barbari pokopana je Nikoleta Radnić, rod. Bezjak, iz Rijeke.

Općina Kostrena nakon 17 mjeseci čekanja dobila dozvolu za proširenje vrtića

Aneks Zlatne ribice od konca godine

- Prema riječima načelnika Miroslava Uljana, uskoro će biti raspisan natječaj za odabir izvođača radova, a ako bude sve teklo glatko, radovi bi mogli početi već krajem 2010.

Kostrenski vrtić će nakon proširenja imati devet vrtičkih skupina, umjesto dosadašnjih pet.

Nakon 17 mjeseci čekanja na potrebne dozvole i više od dvije godine nakon izmjene pedagoških standarda koji su proširenje dječjeg vrtića Zlatna ribica nametnuli kao nužnost, izgradnja aneksu kostrenskog vrtića kojim će se dobiti prostor za četiri nove grupe djece može početi. Naime, polovicom rujna u Općinu Kostrena napokon je stiglo rješenje koje će kroz predstojećih nekoliko mjeseci omogućiti pojavu građevinskih strojeva na području prvog kapitalnog objekta u Kostreni nakon dobivanja statusa općinske samostalnosti.

Prema riječima načelnika Općine Kostrena Miroslava Uljana, uskoro bi trebao biti raspisan natječaj za odabir izvođača radova, a ako bude sve teklo glatko, radovi bi mogli početi već koncem godine.

Vrijednost 10 milijuna

- O konkretnom početku radova zasad je još teško konkretno govoriti, ako uzmemo u obzir koliko smo poteškoća imali kod izdavanja građevinske dozvole. No, ako sve bude teklo po planu s odabirom izvođača radova, mislim da ćemo uvjete za dogradnju vrtića postignuti do konca godine. Budući da je to optimističan rok za početak radova, vjerojatnije je da ćemo s dogradnjom vrtića započeti u idućoj godini, objašnjava Ulian.

Vrijednost cijelokupne investicije kreće se oko 10 milijuna kuna, a završetkom proširenja kostrenski bi vrtić trebao biti uvećan za trećinu svojih kapaciteta te će umjesto dosadašnjih pet vrtičkih skupina imati devet, što bi trebalo biti dovoljno za trenutačne potrebe mališana s područja Kostrene.

Potrebe rastu

Dječji vrtić Zlatna ribica broji oko 120 polaznika, a potrebe za upisom novih mališana neprestano rastu. Naime, zahvaljujući trendu koji unatrag nešto više od deset godina pokazuje pomlađivanje Kostrene i to u prvom redu zbog doseljenja novih obitelji, jedan od još uvijek najnovijih vrtića na širem riječkom području ubrzo je nakon svog otvorenja prije 12 godina posato premalen. Uvedenjem novih državnih pedagoških standarda kojih će se za tri godine morati pridržavati svaka predškolska ustanova, utvrđeno je da je u kostrenskom vrtiću upisano 30 posto previše djece. Novi pedagoški standardi kao maksimalan broj djece u predškolskim skupinama predviđaju 25 polaznika, dok je to dosad bilo 36. U kostrenskom vrtiću vjeruju da će novi standardi, a poslijedično s njima i fizičko proširenje vrtića, na viši stupanj podići rad vrtića i rasteretiti postojeće skupine. Međutim, bez obzira na proširenje koje će

Dan pobjede i domovinske zahvalnosti

Vijenci u spomen na branitelje

Otvorevanje blagdana na kostrenskom groblju

Veliki državni blagdan Dan pobjede i domovinske zahvalnosti u Kostreni je obilježen polaganjem vijenaca na spomenik poginulim braniteljima na groblju u Svetoj Luciji. Uz predstavnike Općine, predvođene načelnikom Miroslavom Ulijanom i predsjednicom Vijeća Ankicom Lörinc, ovom svečanom događaju prisustvovali su članici kostrenskih ogrankaka SDP-a i HDZ-ate predstavnici braniteljskih udruga te udruge antifašističkih boraca. Kostrenski župnik Ivan Stošić predvodio je u kapelici misu posvećenu braniteljima.

B.P.

vrtiću omogućiti formiranje četiri nove skupine koje će brojčano biti uskladene s novim standardima, Kostreni će uskoro ipak trebati još jedan vrtić. Naime, donošenjem prostornih planova, u Kostreni će krenuti novi val stambene izgradnje, čime će broj stanovnika još porasti pa će i kapaciteti proširenog vrtića postati nedostatni za potrebe najmladih Kostrenjana. To su već prepoznali urbanisti tako da prostorna dokumentacija u Kostreni predviđa gradnju još jednog vrtića u Pavekim.

Barbara Čaletić

Loris Borčić, čif na strancu

Stand by, na moru i na kraju

■ Loše je bilo za posadu osandesetih let, puno oficijali je bilo, a brodi valda premalo. Takozvani kursisti z Bakra, prekvalifikanti, bivši vojni oficiri su isto malo poremetili nas "normalne" oficijale i "ukrali" na mesto. Pa bilo je i onih CK KPJ na liste za avancamenat...

Ne, ne, nisan bil za školu, ma nisan je kriv. Krivi su indeksi ke smo dobli kad san počel hodit va Bakar, va nautiku. Šuvar je kriv. Mislel san da će ocjene same skakat nutra, nikakove knjige nikad nisan nosil, nego samo indeks pod pazuh i olovku, ki put. To moje školovanje je trajalo let i let, sran me je reč koliko. Presagnali su me mlađi, pa još mlađi, pa i deca skoro. Moja draga, danas pokojna, mat Rajna i otac Zlatan su ponemeli, prvo su vikali, pa onda molili da učin, a na kraju su ruke dignuli. Bilo mi j' malo neugodno, aš je mat va Lučkoj kapetanije v Rike delala i si su je vavek pitali da kad će sin na poručnički doč. Odgovor ni znala dat, a si su znali da je ona rođena Medanić i da su njezini navigali i komandanti bili. Noniča Ivana Medanića san poznal, pa san čak tamo 1963.-64. bil z nonun Marijun, rođenun Polić z Hreljina, na brodu "Dugi otok" od Jugotankera va Trogiru, kade je on komandant bil.

Neugoda oko škole bi mi brzo pasala kad bin reket od stolnoga tenisa va ruke zel, kad bin z barkun kamo partil ili kad bin na šteme va Urinju sedel i mislel kakovu ču porkariju učinit, smet se, zabavljat, pušit i divojke gledat.

Loris na delu

Skoro finil na "Dunavu"

To gledanje divojki je kratkoga daha bilo, aš san već od šesnaest, sedamnaest let prohodil z moju današnjun ženun Nelon ka je još mlađa bila. Ona je bivala va Slovenije pa san celu Šetemanu čekal vikendi, pa blagdani i ferije da bimo skupa bili. Ki bi va takovoj stresnoj situacije mogao učit. Na moju nesriču i društvo mi je bilo velo, a va društvu malo odlikaši, uglavnom zafrkanti ko ča san i sam bil.

Na kraju smo ipak dočekali taj moj dan mature, a i ja san pomalo već bil željan poč navigat,

delat delo za ko san znal, ili se potajno nadal, da san rođen. Jugolinija me objeručke prihvatala, pa san kadeturu va jednome dahu napravil na M/B "Novi Vinodolski" osan meseci i četiri meseca na M/B "Krasica" i z prve, na čudo seh, položil ispit za poručnika. Domišljan se ko danas kako san trebal onih par meseci ča mi je ostalo od kadeture, posle "Vinodolskoga", poč na "Dunava" z barbon Srećkom Vukošom, ki bi me rado bil zel sobun i stavil za v.d. trećega, da mi ni samo četiri meseca ostalo kadeture. "Dunav" je bil na slobodnoj plovidbe, pa bin veli strošak kod ukrcanja i iskrcaja učinil za relativno malo meseci na brodu. Srča je to va veloj tragedije ku su posada i brod imeli, aš si dobro znamo ča se je dogodilo i kako je brod nestal zajedno z barba Srećkom, tatom od mojeh veleh prijatelji.

Bežali pred ratom

Ni ta "Krasica" vele srice ni imela, finili smo va rat, va luku Khorramshahr kad su pucali na nas i komač živu glavu zvukli. Tamo su još od Jugolinije bili "Lika" i "Ulijanik" na kome su bili kap. Vičević i pokojni Šarinić. "Liku" su fondali, a ljudi su plaval i bižali na kraj. Povedalo se da su na kraju vikali: "Tito, Jugoslavija", aš je to bilo onda jedino ča in je padalo na pamet i ča in je davalo venu da će preživet. Mi smo isto pustili brod, ukrcali se na nekakov autobus, dignuli zastavu na staklo i partili va Bashru, pa va Kuvajt na avion i ravno doma na aerodrom Krk, kade su nas familje va strahu dočekale.

Posle toga ratnoga iskustva san se i ja šal paricat za rat, va JNA, odnosno va JRM va Pulu ko mornat, pa onda ko kormilar na DTM. Opasno zgledaju ove skraćenice, a mene niš ni bilo važno osim skraćenja, pa je bezvrimenska krilatica o vojniku, skraćenju, kurbe i poštenju aktualna bila i va moje vojničko vrline. Imel san i malo srice, aš san najstariji dole bil, a i najveći, pa me niki ni mogao maltretirat, nego san ja tu i tamo kakovu čvrgu komu zapucal i delal se važan, faca, poručnik trgovacke mornarice, ča je pol svita pasal i se ženske svita proval. Malo san lagal, malo san dodal, a oni

Žena Nela, Loris i kćer Ani na brodu pred petnaestak let

"Marine Atlantic" va rezalištu

bržni mornarići su očko špekulje imeli i vame Boga videli. Vojni rok je nekako pasal i nazad na brod na Jugoliniju.

Par let na ro-ro

Loše je bilo za posadu osadesetih let, puno oficijali je bilo, a brodi valda premalo. Takozvani kursisti z Bakra, prekvalifikanti, bivši vojni oficiri su isto malo poremetili nas "normalne" oficijale i "ukrali" naško mesto. Pa bilo je i onih CK KPJ na liste za avancamenat... Sakakove kombinacije san imel, ukrcan ko mornar, timunjer i meštar, a delal posal trećega pa opet trećega... i tako to skoro deset let na Jugoliniji. Brodi "Kraljevica", "Hreljin", "Sušak", "Pionir", "Slovenija"... Jedno vreme mi je komandant bil Vojo Karažija, svaka čast, super mi je bilo s njim, puno san naučil, onda je bil naš Tome Pavešić za čifa, a i Mladen Vukošić za kadeta, isto odlično, slagali smo se lipo, karte zaigrali, povedali o ljudima i užancima, o Kostreni ka je vavek va srcu, kade god da si.

Videli ste da san ja dosta strpljen i na pomalo, ali se ima svoje granice. Pa zato ode ja na stranu, na jednoga maloga balka za sekonda kade mi je čif bil sused i dobar prijatelj Robert Štiglić, ki me je na neki način i povukal na firmu Acomarit. Nakon toga san par let navigal samo na ro-ro brodi od Dovera do Calaisa. Dosta naporno, magla, trafik, pa stalno sečeš te zone odvojene plovilbe, stresno. I ti rati su me stalno pratili, na "Arcade Eaglec" smo peljali za Merikani, ratnu opremu, pa kroz minska polja, pa konvoji i razarači, rat va Kuvajtu, pa nikad mira.

Bratu barbi govoril vi

Da ne pozabin da su mi jedno vreme komandanti bili naši Kostrenjani Josip-Pere Perović, Darko Glažar i Valin Linić, skidam kapu, pomorci od glave do pete. S njimi je brod vavek va rote, va saken smislu. Onda smo se ukrcivali preko agencije ku je tu v' Rike držal kapetan Walter Kenda. Sedan, osan let je brzo pasalo, a ja san se odlučil poč na tanker, plaće su bile malo bolje, a i brat Edo mi je

već bil komandant na temi brodi. Bil san za čifa na ro-ro, a pokle na tankerima opet za sekonda pa za čifa. Zanimljivo je da san bil na dva stara tankera za čifa kade je upravo Edo bil komandant. Vavek se j' povedalo da z iste familje dva ne moru bit na isten brodu, ma mene niki niš ni pital, iako su si tamo to znali. Ni danas ne znan je to kade napisano ili je to stvar užance. Moran reč da san mlađemu bratu, barbi, govoril sa vi. Nikad mi on to ni rekao, nego nisan otel da on, ko relativno mlad komandant, zgubi del autoriteta. Stolni tenis na brodu je bil iznimka, tu ni bilo popuštanja, ni podilaženja. Još smo jedanput bili skupa na brodu, a taj smo brod peljali va rezalište va Indiju. Interesantno je to, aš to ni nekakova tvornica ka će brod raspremit i raspilil, već se dela o plitkoj pješčanoj plaže na ku se brod, za vrime plime, "full ahead" nasuče. Kad se brod ferma, makina bloka, struja nestane, nastane jedan mir, da je to čudo. Brod ko da dušu spusti, čuje se govor z makine na kuvertu, takoreć na most, koraci se čuju od prove na krmu, brod umre, ko kit ki se nasuče na plitko, pa nakon zadnjega skosa stisne oči i parti na drugi svit.

Zadnje san vreme navigal na tankerima od GRT preko 192.000, brodi preko 250 metri dužine, mrcine. Od Kostrenjani na V-shipu su bili moj prijatelj Miljan-Mimi Šočić, pa Vedran Perović, Marijan Uršičić, Krešo Vranić, pokojni Danijel Jusup... Još je bilo našeh, Zoran Kučan, Nenad Mrak, ne moren se sad domislet, neka se niki ne najadi, a se su to bili pravi ljudi i dobri pomorci, ako se mene pita.

Brati na istome brodu, barbi Edo Borčić i Čif Loris

Pobral san i neke gene od tate, pa puno stvari poslikan, arhiviran. Imam jedan veli, veli folder na računalu od ognja i dima ča su nan Ina i Termoelektrana priuštili. Eksplozije, požari, nafta ka šprica po pogonu, izljevi naftne oko bazeni ili va more i slično. Srča je da se buka ne more slikat, aš bi do "zagrušenja" fajla došlo. Stvarno ni normalno da mi va dvajset i prvon stoljeću moramo to trpet. Gore patimo nego blaga ka stisnu va tor i zakolju. Nas pomalo ubijaju i guše.

Va Urinju ni života

Neću nikoga prozivat, ali ovo ča mi va Urinju pasivamo se životon ne more zvat. Bespomoći smo, rezignirani, a sad nan još novu koksaru paričuju i govore da će bolje bit. Takovu svinjariju more samo mona progrutat. Tankerski vezi, vezi za rasuti teret, plinska punilišta, LNG terminali. Bolje podnašan kad neki reče da smo i onako u k...., pa jedan vez ili pogon više neće niš promenit. Ni mi jasno da se naša draga vlast ne more va našu kožu stavit bar na šetemanu dan, pa da vide nač naš život sliči. Poneštre ne smemo opret, aš onda spanja ni spokoja ni. Čekamo revizije pogoni da se utihne, pa onda po starinski ne šternu sedemo i odahnemo, čakulamo va miru. Si dokumenti su nan vavek paričani va jednoj torbe ka čeka da je poberemo kad se ča zapali ili grune zdola nas. Se će bit dobro dok se kakov mladi život ne ugasi od kancerogeneh tvari ča se va zrak ili pod zemlju puštaju. Kad otac i mat budu pitali one ki su to dozvolili, kada budu pitali kuliko koštaju njihova deca. Ja san Primorac, trubila od pedeset let, pa san se pomiril s ten, da je to moja sudbina i da se niš učinit ne more, da moran stand by bit i na moru i na kraju. Još ja teh grot na srcu nosin, ma bolje mučat.

To je bil naš Loris, veli veseljak, veli čovik i dobrčina ki ne govori va prazno, ki stoji na prvoj linije obrane Kostrene od industrije, ki će van drage volje reč i pokazat ča se dogada va Urinju, va rodnom Randići i oko njih. On je čovik koga je sudbina popeljala na vele petroljere od keh pobeć ne more, ni na moru, a još manje na kraju.

Obiteljski čovik

Sad kad san doma, na godišnjemu, volin poč na Grobnik kade mi se kćer Ani oženila, pa se grec igrat z unukom Tinom. Nisan baš od nekeh vele društvenih aktivnosti, volin poč na maškare va Dom, ili doma va krugu najbližih prijatelji oganj zapalit, roštilj napraviti, par gumišti ili pivici popiti. Pravi san obiteljski čovik, ki najrađe uz moju Nelu počva i uživa.

Zadnjeh pet, šest let održavamo tradicionalno godišnje druženje na Podurinju. Dođu si od moje generacije, pa par let starej ili mlađi, si oni ki su bivali va Svetoj Barbare, ki su raseljeni ili ke je život drugamo popeljal. Povezala nas je i ponovo spojila prerana smrt našeh drugeh prijatelji Veljka Pilepića i Miljenka Ahela. Domislimo se na njih, nasmejemo, vidimo onda ako komu ča fali, pa pomorem koliko moremo.

Dostojanstvo umiranja

■ Da sam raspolažem svojim životom i da život pripada meni, samo je dio istine.
Život je ljudima od Boga dana pozajmnica

Zamisao o dostojanstvenom ljudskom umiranju kao blagom usnuću u krugu obitelji i prijatelja, rijetko se poklapa sa stvarnošću. Umiranje je često borba koju nameće bolest ili staračka istrošenost. Rijetko je umiruća osoba u posjedu svih svojih tjelesnih i duhovnih snaga. Može li patnja jednoga čovjeka dosegnuti takve razmjere da se više ne može govoriti o jednom čovjeku dostojnom životu? Ne bi li se osobi sposobnoj da prosuduje, kad spozna da je neizlječivo bolesna i mučena velikim bolovima, ipak trebalo priznati pravo da ostvari skri svršetak onoga što za nju nije više život vrijedan tog naziva? Smije li čovjek sebe stavljati u poziciju suca koji prosudiše što je životno vrijedan, a što je nevrijedan život? Osobe koje traže eutanaziju obično se pozivaju na svoje pravo da slobodno odlučuju o svom životu, pozivaju se na pravo sebeodređivanja.

Sadašnja rasprava o eutanazijiispala je iz nekadašnje ravnoteže koju su sačinjavale dvije vrijednosti: 1) vrijednosti čovjekova sebeodređivanja, 2) vrijednosti šticanja života kao života. Dakako, život je moj, ja raspolažem s njime. Međutim to je samo dio istine. Da, moj život pripada meni, ali također je pripadam životu. Jednostranim naglašavanjem čovjekova prava na sebeodređenje potiskuje se i zaboravlja se na ideju izraslu na kršćanskom Zapadu da je život jedna ljudima od Boga dana pozajmnica, s kojom čovjek na sebe preuzima odredene obvezne. Naglašavanjem jedne, a zanemarivanjem druge istine, izgubila se izvorna ravnoteža, koju u savezništvu s ekološkim pokretom valja povratiti.

Pravo raspolaganja

Pojedini argumenti u sadašnjoj raspravi o eutanaziji pokazuju paralelnost s razmišljanjima s kraja 19. i početkom 20. stoljeća, kada se govorilo o uklanjanju života "nevrijednog života" te je tako bio pripremljen teren za neke postupke totalitarnih režima. Zakoni nacističke vlasti u svezi eutanazije bili su protegnuti na sve stare i bolesne osobe. Prema 1. § tog zakona "svaki je građanin u slučaju neizlječive bolesti imao pravo da mu liječnik omogući skoru smrt". Prema 2. § "za one koji na temelju svog stanja patnje ne mogu govoriti, država će garantirati da takvima bude osigurano pravo na skoru smrt".

Ovdje razabiremo sličnosti s današnjim naglašavanjem prava na sebeodređenje uz istovremeno zanemarivanje vrijednosti života po sebi. Ozakonjenjem aktivne eutanazije neizlječivi bi bolesnici i o tuđoj njezi ovisni stariji ljudi bili podvrgnuti pritisku očekivanja, prema kojemu bi oni morali osjećati da je poštено da oni sami "poželete" svoju smrt čim taj njihov život postane opterećenje za ukućane i za društvo. Pravu želju kod takvih osoba da svoj život čim prije okončaju, u svom dosadašnjem susretanju s takvima, nisam našao, ali kod rodbine jesam.

Poštivanje života

Nerijetko, međutim, čuje se od starijih i teško bolesnih: "Bolje bi bilo da me nema!" Ta rečenica obuhvaća svu tugu ovih ljudi u šest riječi koje - pravo protumačene - žele reći da bi se još htjelo živjeti, ali se osjeća da se je na teret drugima i zato onda želja za odlaskom. Stoga ovaj uzdah zadobiva zapravo molbu da se neizlječivo bolesnom ili starom čovjeku pokaže pozitivno cijenjenje. Upravo poštivanje života kao života, života koji se ne procjenjuje po zakonima učinkovitosti i dobiti, života koji se ne mjeri samo mladošću i ljepotom, poštivanje prema životu opečaćenom defektima koje sa sobom može donijeti bolest i starost, takvo poštivanje omogućuje dostojanstven rastanak čovjeka u umiranju. Respekt pred dostojanstvom umirućega čovjeka pomaže spoznati dubljí smisao njegovih izjašnjavanja koja su često u prvom redu krik za pomoću, za podrškom najbližih.

Patnja umiranja ima mnoge aspekte. Jedan od najvažnijih je biti ostavljen sam. Tako neki signali koje umirući šalje, a koji se krivo tumače kao njegova želja za smrću, upućeni su zapravo najbližima. Ti su signali molba da se ostane uz njega, da se ne pobegne. Ova želja pogoda

u prvom redu članove obitelji i prijatelje, tek na drugome mjestu medicinsko osoblje. Od medicinskog se osoblja u trenucima umiranja očekuje da kroz palijativne mjere blaži boli i strahove umirućega, kroz kompetentnu njegu poboljšava stanje pacijenta te rodbini dolične osobe dadne vremena da mogu u tim trenucima umiranja biti uz svog člana. Kroz sve to u konačnici uspostaviti atmosferu dostojanstva. To će više uspjeti ako medicina smrt ne promatra kao izraz neuspjeha njezina rada, nego kao jedan dio života.

Ivan Stošić

Humanitarna priredba u konobi More

Festival urbane duhovne glazbe

Festival je bio vrlo dobro posjeten

Kostrena je sredinom kolovoza na terasi konobe More bila domaćin prvog izdanja međunarodnog festivala urbane duhovne glazbe. Dvodnevnu manifestaciju organizirali su Akademsko katoličko društvo Jeronim i diskografska kuća Bono Records iz Rijeke. Dobrovoljni prilozi posjetitelja namijenjeni su udruzi "Andrijana Gržetić", čime će se pomoći stipendiranju učenika koji su ostali bez roditelja.

Na festivalu su nastupili riječki Quartet Noa, Čedo Antolić iz Zagreba, bend Emanuel iz Velike Gorice, grupa Kristina, novozelandski Parachute Band te DJ Tony Foxx iz Nizozemske.

B.P.

*Josipa Čubrić, dobitnica Medalje zahvalnosti svetog Vida
Riječke nadbiskupije*

Kantan i sviran i va tuge i va radosti

■ Pola stoljeća sviranja orgulja u crkvi Sv. Lucije i vođenja župnog zboru, na prijedlog župe i župnika, nagradeno priznanjem koje se dobiva jednom u životu za predano i vjerno služenje Bogu i Crkvi

Puno Kostrenjana Josipa Čubrić je pjesmom otratila na onaj svit i puno oženila

Medalju zahvalnosti svetog Vida, priznanje i simbolički izraz zahvalnosti što se u Riječkoj nadbiskupiji već sedam godina svake godine dodjeljuje vjernicima za njihovo predano i vjerno služenje Bogu i Crkvi, ove godine iz ruku riječkog nadbiskupa Ivana Devčića primila je i Kostrenka Josipa Čubrić.

Orguljašicu i članicu župnog zbora kostrenke župne crkve Sv. Lucije za ovo priznanje koje se vjerniku može dodijeliti samo jednom u životu predložili su kostrenска župa i župnik Ivan Stošić te Trsatski dekanat. Povjerenstvo za katoličke udruge dekanata Riječke nadbiskupije njihov je prijedlog proslijedilo nadbiskupu Devčiću, koji ju je uvrstio među jedanaest vjernika kojima je ove godine iskazana ta čast.

Vavek puna srca

Klavir i orgulje od petog razreda osnovne škole učila je svirati kod časne sestre Klementine

Franc iz samostana na Sušaku. A onda je 1950. godine, kada joj je bilo trinaest godina, prvi put zasvirala orgulje na misi.

- Tadašnji kostrenski župnik Ivan Kumbatović meni je, jednomu "ditesinu" od trinajst let, povjeril tu velu dužnost da sviram orgulje i pjevam u zboru, prisjeća se Josipa Čubrić tih

Sve crkvene kantan

Na upit ima li neke pjesme koje posebno voli kantan, teta Josipa veli da "sve crkvene kanta".

- Jako volim onu staru, vi nećete znati, a mi va duetu s gospodinom Galetta kantamo na veselicah, a to je "Gdje si da si moj golube...". I dakako "Kostreno, draga Kostreno", ali u originalu.

dana od kojih će punih pedeset godina, sve do 2000. godine, redovito svirati na svim slavljinama i misama u župnoj crkvi Sv. Lucije. I ne samo svirati - pjevala je i sopranske dionice u župnom zboru, kojemu je desetljećima bila voditeljica. Sjeća se sa zahvalnošću svoje učiteljice, sestre Klementine, svih župnika s kojima je surađivala kroz rad u crkvi i za Crkvu te dragih ljudi koje je susretala i za njih u crkvi pjevala i svirala.

- Puno san ih otratila i na onaj svit i puno oženila za ovih pedeset let i nikad nisan nikoga odbila kad me je zval. Pjevala san i svirala vavek puna srca. I va crikve, ali i doma. I kad san vesela i kad san tužna ja pjevam, govori, dodajući kako je osobito zahvalna velečasnom Ivanu Stošiću koji je puno puta zove na neki dogadjaj ili slavlje riječima: "Josipa, idete i vi. Bit će pjesme".

- A proslavili smo i Medalju. Župnik mi je za proslavu priredil veselicu, kaže nam, naglašavajući zahvalnost župniku što je, predlažući ju za medalju, istaknuo njen doprinos kostrenskoj župi i zajednici u cjelini.

Osim u župnom, pjevala je dugo godina i u Mješovitom zboru osnovanom u kostrenskoj Čitaonici o njenoj stotoj obljetnici 1976. godine na prijedlog župnika Franje Štefančića. Bila je i jedna od osnivačica ovoga zbora, a župnika Štefančića, kaže, morala je spomenuti jer joj je to bilo lijepo razdoblje.

- Lipo se i puno pjevalo tada, i kuliko nas je tek bilo!

Podrška obitelji

Kćerka Ljiljana i sin Zoran, koji su joj, ističe s ponosom, darovali troje unučića, katkad su bili nezadovoljni jer su zbog maminih obveza u crkvi morali ranije s plaže, ali Josipa kaže da je uvijek imala podršku obitelji.

- Pa i pokojnoga muža koji mi je puno puti prigovoril ča san puno od kuće, kaže, prisjećajući se kako je jednom prilikom njen suprug Mihael, inače pomorac, umjesto da prigovara donio sintisajzer Yamaha, nadajući se da će tako biti više doma.

- A ja sam i to doživela ko podršku jer me voleo slušat doma kad san svirala i kantala. Danas ga blagoslovil za taj sintisajzer jer od 2000. godine više nisan tako aktivna, a i manje zbog zdravlja grena crkvu aš me mora neki popeljat. A kantan vavek. Pa i sad va bolnice kad san bila san kantala, govori teta Josipa, a njeni kćeri potvrđuju kako je i u sumornoj atmosferi bolnice njena mama uspjela iznamiti osmjehe bolesnima i olakšati i njima i sebi teške trenutke pjesmom.

Petromil Tičac, zapovjednik sovjetskog ratnog broda, proveo je više od pola stoljeća u tudini

Kostrenjan sam, pomorac i zato sam izdržao

■ "Daleko, daleko na sjeveru, tamo gdje sunce ljeti ne zalazi, a zimi ne izlazi, gdje je more do u nedogled pokriveno ledom, a Polarna zvijezda skoro u zenitu", dugih 55 godina čeznuo je za "suncem zalivenom Kostrenom, mirnim morem i plavim nebom"

Već je bila druga polovica dana i sunce se spuštao za Učku. Kostrena je bila obasjana suncem. Dugo sam gledao na nju s nekom osobitom željom zapamtiti svaku sitnicu, svaki detalj te prekrasne slike. Činilo mi se da se zauvijek oprštam s bezbrižnim djetinjstvom i mladošću, prisjeća se danas 86-godišnji Petromil Tičac jednog davnog popodneva 1946. godine. Bile su mu tada 22 godine. Iz Trsta se vratio u Rijeku i štabu Komande Sjevernog Jadrana predao molbu za demobilizaciju. Veliki svjetski rat i teško vrijeme u kome je izgubio mnoge prijatelje konačno je, mislio je, iza njega. Nadao se ukrcati na neki brod i zaploviti svjetskim morima, kao što su to prije njega činili mnogi Kostrenjani, među kojima i njegov otac.

- No, čovjek nije gospodar svoje sudbine, zaključi će šest desetljeća kasnije, započinjući svoju neobičnu životu priču. Ona i počinje upravo tu negdje, toga popodneva kada je iz Opatije došao pogledati svoje rodno mjesto, kako bi se oprostio s njime spremajući se na dalek put, koji će u potpunosti promijeniti njegov život i trajati mnogo, mnogo duže nego je i mogao pomisliti dok je gledao "suncem zalivenu Kostrenu, mirno more i tako plavo nebo".

Njegova molba za demobilizaciju je, naime, bila odbijena uz obrazloženje da je uključen u grupu za školovanje na tada prestižnoj Vojnopomorskoj akademiji u Lenjingradu (danas Sankt Peterburg). Za nekoliko dana krenut će

Na proslavi 60. godišnjice mature, u Bakru, 5. rujna 2003. godine, uz Tičca, danas još jedinog živog, stoje Stanislav Tijan i Ante Mažešić

U generaciji maturanata u Bakru 1943. godine, zajedno s još četiri Kostrenjana, Žarkom Pezeljom, Stanislavom Tijanom, Ljubomirom Mlađem i Antom Mažešićem

najprije u Split, pa u Beograd, a onda na dug i težak put vlakom preko Budimpešte do dalekog, hladnog i ratom izranjavanog ruskog grada na ušću rijeke Neve u Baltičko more.

Pola stoljeća u Tallinnu

- Daleko, daleko na sjeveru, tamo gdje sunce ljeti ne zalazi, a zimi ne izlazi, gdje je more do u nedogled pokriveno ledom, a Polarna zvijezda skoro u zenitu, opisat će Petromil Tičac zemlju za koju nije ni slutio da će njemu i onima koji su s njime otputovali, postati druga, a desetljećima i jedina, domovina.

Htjela je to valjda sudbina, ta kojom čovjek ne može gospodariti, da se upravo u vrijeme njegovog školovanja zavade tadašnji politički moćnici Tito i Staljin i da stotine mladih ljudi njihova domovina proglaši državnim neprijateljima i zabrani im povratak jersu, neupućeni u ono što se događa, nakon razdora "ostali na krivoj strani".

- Nikada neću shvatiti zašto nas je država zaboravila, ponavlja i danas Petromil Tičac, dodajući da je Titovo pismo Staljinu, koje je odredilo i njegovu sudbinu, pročitao tek 32 godine nakon što je napisano. Da ga je pročitao '48. možda bi mu život, kaže, bio drugačiji. Ovako je, nakon lenjingradskog školovanja, otšao u službu u današnju estonsku prijetolnicu Tallinn i u njoj proživio više od pola stoljeća, od toga tri i pol desetljeća služeći kao

Čovjek nije gospodar svoje sudbine - Petromil Tičac priča svoju neobičnu životu priču

Iskaznica invalida "velikog očudjibinskog rata Sovjetskog Saveza" i Iskaznica sudionika Drugog svjetskog rata zapovjednik ratnog broda u bazi sovjetske ratne mornarice u tom gradu.

Ljubav prema pjesnicima

Kao ruski oficir proputovao je Europu uzduž i popriječko, ali domovinu i rodnu Kostrenu posjetio je samo tri puta - 1965., i 1967., a onda tek 1979. godine. Konačno se vratio tek 2003. godine, a na razmišljanje o povratku potaknuo ga je, kaže, tadašnji hrvatski predsjednik Stjepan Mesić s kojim se te godine slučajno sreo u Tallinnu. Godinu dana ranije umrla mu je supruga Marija, ukrajinka, arhitektica, koja je tijekom Drugog svjetskog rata bila na frontu kao medicinska sestra.

- Ako me je netko volio u ovom životu, voljela me je ona, govori sa suzama u očima, prisjećajući se "predivnih 50 godina" koje su proveli zajedno, dijeleći zajedničku veliku ljubav prema ruskim pjesnicima, čije stihove i danas Petromil Tičac naizust izgovara. Na ruskom, naravno.

- To je jezik na kome sam pisao, čitao i mislio punih 55 godina, objašnjava.

Djetinjstvo u Kostreni

Nije ipak zaboravio ni svoj materinji, kostrenski. Govori ga, istina, rijetko s prijateljima kada navrati u Kostrenu. A tih prijatelja sve je ma-

nje, kao i njegovih posjeta Kostreni.

- Do prije nekoliko mjeseci išao sam svakodnevno autobusom prošetati uz more, ali onda sam pau u autobusu i od tada više ne idem jer se bojam vožnje, govori pun sjete jer mu Kostrena, kaže, nedostaje. Ona ga sjeća na djetinjstvo u Žuknici, na taj, kako kaže, "najljepši period života, kada nema ni mržnje, ni zavisti, ni zlobe, kada postoji samo iskrena družba i prijateljstvo, kada postoje samo nade, kojima u velikoj većini nije sudeno da se ostvare".

- Možda to i jest pravi život, jer sve što dolazi kasnije je samo sjećanje na taj zlatni dio života koji sam ja proveo u mjestu "grot i gromač" i onog plavog mora, u mjestu gdje "kamen raste na kamenu, a na kamenu žive i umiru ljudi", plete Petromil Tičac u svoja sjećanja poeziju i stihove, dodajući da je Kostrenu svog djetinjstva zauvijek sačuvao u najintimnijim dijelovima duše i sjećanja, jer mu je u njoj djetinjstvo prošlo s prijateljima, od kojih je većina, govori sa suzama u očima, već odavno mrtva. Prisjetio se i školovanja na Sušaku i u Bakru i ranih jutara kada ga je majka budila i, gledajući kroz prozor na Kvarner i Učku, govorila: "Učka je bez kape i Vela Vrata su čista, a i Abacija se lipo vidi, bit će lipo dan". Upravo je majka, koja je završila školu kod časnih sestara, u Petromila Tičca usadila i ljubav prema poeziji koja ga je pratila cijeli život.

"Filozofija" preživljavanja

- Dok je otac bio u Americi, što je sigurno teško doživljavala, majka me je podsjećala na stihove Alekse Šantića: "Ostajte ovdje... Sunce tuđeg neba neće vas grijat ko što ovo grije". Često bi se sjećala i Preradovića: "Tuđa majka ljubi svoje, a ne pozna jude tvoje" i "Tuđa ljubav ljubi svoga". Kao da je znala, osjećala,

Na dan diplomiranja, s kolegama iz sovjetske ratne mornarice u Leningradu 1950. godine, Petromil Tičac stoji peti slijeva u trećem redu, a u zadnjem redu, sedmi slijeva je još jedan Kostrenjan, Melkior Pilipčić.

Zadnje slovo azbuke

Petromil Tičac s brojnim odlikovanjima

Za Petromila Tičca i njegovu sudbinu, osim najoližih rođaka i prijatelja, vjerojatno nitko ne bi ni znao da ga 2005. godine, o 60. obljetnici pobjede nad fašizmom, tadašnji ruski predsjednik Vladimir Putin nije odlikovao, zajedno s predsjednikom Mesićem. Pet godina kasnije, o 65. obljetnici, istu mu je čast iskazao i predsjednik Dmitrij Medvedev, a ova odlikovanja i neobična životna priča skrenuli su na njega pozornost medija. To ga, kaže, previše ne raduje i nerado priča o sebi, lako se ima što pričati.

- "Ja" je zadnje slovo ruske azbuke. Tako bi trebalo biti i u priči, zaključuje.

kakva će me sudbina zateći!

Život daleko od domovine i služba u hladnoj klimi sjevera bila mu je, kaže, teška.

- Ali su ljudi koje sam sretao, s kojima sam živio, bili tako divni da, kada bih sada sve mogao ponoviti i sresti iste ljudi, ponovo bih na to pristao, kaže Petromil Tičac, koji je imao vlastitu "filozofiju" kako preživjeti najteže trenutke:

- Vavez san mislio da su mnogi Kostrenjani dok su plavali morem bili u težim uslovima, ali je ljubav prema Kostreni pobjedivala, pa sam i ja kada mi je bilo najteže ponavljao: "Ja sam Kostrenjan, pomorac, moram izdržati". I izdržao sam i vratio se da mi, kako to zakon prirode i nalaže, kosti na kraju odmaraju u zemlji koja me rodila.

Slavica Bakić

Boris Šikić sa svojom tvrtkom Rivijera Kostrena vodi suhi vez u Žurkovu

Žurkovo prirodan izlaz na more

■ Kostrena u biti nema pravi izlaz na more, kao što je nekad bio u Urinju. No, tamo je došla rafinerija, prirodno bi bilo da se sad Žurkovo sposobi za to, smatra Šikić

Neć gotovo petnaest godina tvrtka Rivijera Kostrena upravlja suhim vezom u Žurkovu sukladno ugovoru s Komunalnim društvom Kostrena, odnosno koncesijom Općine Kostrena za obavljanje te djelatnosti. Firma koju čine vlasnik Boris Šikić i legendarni djelatnik Oskar Uljan bavi se polaganjem plovila u more, odnosno njihovim vađenjem i održavanjem.

- Prije smo se više bavili farbanjem i uređivanjem barki, ali s obzirom na godine u kojima se Oskar i ja nalazimo, danas uglavnom samo iznajmljujemo opremu. Imamo prihvatni kapacitet za oko 50 barki, većinom se tu radi o stalnim mušterijama koje su već godinama kod nas. U proljeće i ljetu ima više izvlačenja zbog renoviranja i održavanja, dok je zimi toga manje, ali je onda pun kapacitet suhe marine. Prije je bilo više prometa, ali ljudi danas gledaju svaki dinar, nastoje držati barke u moru što je duže moguće, govori Šikić, koji svoju djelatnost obavlja pomoću pomicne dizalice, viljuškara i kolica za transport, a mušterijama za ostale radove nudi stalke za barke, brusilicu, visokočlanu pumpu i svu ostalu pripadajuću aparaturu potrebnu za rad na barkama.

24

Kompleksna cjelina

Uvijek je aktivan u razmišljajima i raspravama o uređenju Žurkova pa je i do njega došao glas da se u vodstvu Općine ponovo aktualiziralo pitanje rješenja obalnog pojasa.

- Općina je već bila održala raspravu za prostorni plan, ali nije bilo realizacije. Pozitivna stvar je što je Žurkovo ušlo u tridesetogodišnji

Rivijera ima prihvatni kapacitet za oko 50 barki - Boris Šikić

"Prva investicija, po Šikiću, trebala bi biti lukobran, koji bi se trebao potegnuti na punti kod Galeba, zatim bi se moglo ići na izgradnju nove obale, a onda i lučice"

Obalu pod upravu KD-a

Prema Šikiću, cijela ova regija zaostaje s ulaganjima u marine i lučice za ostatkom obalnog dijela Hrvatske, ali i Slovenije.

- Ne treba tu izmišljati topnu vodu jer su mnogi već napravili slične stvari i treba samo uzeti uspješne primjere i slijediti ih. Dijelom Dalmacije ima mnoštvo lučica i za lokalno stanovništvo i za turizam i na tome se nešto zarađuje, odnosno vraća investiciju. Treba uložiti da bi se nešto i dobilo. Također, mišljenja sam da bi cijelu kostrensku obalu u tom komunalnom smislu trebalo staviti pod jednu upravu, dakle i Žurkovo, i Staru vodu, i Urinj, a logički se nameće da bi to trebao biti KD Kostrena. Staru vodu i Urinj vode stariji ljudi i sve se to temelji na volontersku, no pitanje je što će biti kada oni više ne budu mogli, kaže Šikić.

županijski plan, što je temelj da se tu nešto može napraviti. Unazad nekoliko desetljeća postojalo je nekoliko ideja za uređenje Žurkova, ali nikad se nisu našla sredstva. Problem je što je to jedna kompleksna cjelina. Nije to pusta uvala pa čemo je dati nekome tko ima novaca da napravi nešto. Tu ima stanara, sportskih klubova, kafića, vezova koje ljudi godinama koriste i nije lako naći rješenje koje bi zadovoljilo svih, a da od svega bude i prihoda, kaže Šikić te dodaje da mu je jasno da se ne može sve napraviti odjednom, ali neka se onda krene korak po korak.

Krenuti od lukobrana

Prva investicija, po njemu, trebala bi biti lukobran, koji bi se trebao potegnuti na punti kod Galeba, gdje su pred nekoliko desetljeća već započeta nasipavanja i tu postoji dobar temelj za nastavak. Zatim bi se moglo ići na izgradnju nove obale, a onda i lučice.

- Čudna stvar kod Kostrenjana je što uopće ne reflektiraju prema moru. Ljudi misle da su Kostrenjani jako vezani uz more, ali tome uopće nije tako, to je samo nekad bilo. Meni je jasno da je općinskom vodstvu teško investirati u nešto za što realno ne postoji veliki interes mještana. Kostrena u biti nema pravi izlaz na more, kao što je nekad bio u Urinju. No, tamo je došla rafinerija, dakle neugodan okoliš i tu više nema temelja za turizam. Prirodno bi bilo da se sad Žurkovo sposobi za to. Jer u drugim segmentima Kostrena ima dobru infrastrukturu. Tu su škola, vrtić, ambulanta, dvorana, benzinska pumpa, marketi i postoje svi uvjeti da se napravi i marina kojom bi se zatvorila jedna cjelina. Obala je zanemarena s obzirom na druge dijelove Kostrene u koje se više ulagalo, ali nešto mora biti i zadnje, zaključuje Šikić.

Rozalinda i Darko Sablić, vlasnici kostrenske slastičarnice Snjeguljica

Torte i za facebook generacije

- Snjeguljica već desetak godina na svojoj internet stranici predstavlja svoje slastice, a prisutna je i na Facebooku kako bi lakše udovoljila prohtjevima novih generacija

Rozalinda i Darko Sablić predstavljaju najsladji dio Kostrene, u doslovnom smislu. Vlasnici su slastičarnice Snjeguljica, koja je u svojih 15 godina djelatnosti postala trend i daleko izvan kostrenskih okvira. Smještena do obiteljske kuće Sablićevih u Svetoj Luciji, odmah iza zgrade Općine, Snjeguljica oduševljava svojim tortama i kolačima mnoge slavljenike i njihove goste, brojne mladence, djecu ili jednostavno ljubitelje slatkih užitaka. Dok je Darko više zadužen za ugovaranje poslova i prijevoz slastica, Rozalinda je istinska majstorica u kuhinji, izuzetno spremno i vješto se snalazi uz kalupe i peć iz koje izlaze njezina remek-djela. Ova Lovranka slastičarsko iskustvo je skupljala u Lovranskoj kavani na školskoj praksi i potom u hotelu Excelsior.

- Taman kad sam završavala srednju školu otvorio se Excelsior, u kojem sam od početka radila kao slastičar, a kasnije sam osam godina bila Šefica baš u vrijeme kada su se u hotelu održavali čuveni festivali od slastica. Mogu se pohvaliti da sam jedan od pionira sada već čuvenih Marunada.

Pomoći Općine

Nakon što je postala gospođa Sablić, bilo joj je prenaporno svakodnevno putovati u Lovran. Druga solucija je bila naći posao negdje bliže, no na kraju se sa suprugom odlučila otvoriti obrt u Kostreni.

- Prije 17 godina, kada smo počeli razmišljati o vlastitom poslu, nije bilo previše sluha za takvu djelatnost. U Uredu za gospodarstvo u Rijeci nisu ni poznavali pojma obrta za proizvodnju kolača, pa smo trebali probijati led da riješimo sve dozvole. Uspjeli smo preuređiti stanu garažu i početi raditi 1995. godine, sjeća se Rozalinda početaka Snjeguljice.

Darko ističe veliku pomoći novoosnovane Općine Kostrena, prvog načelnika Milana Čubrića i njegovog nasljednika Miroslava Ulijana, koji su u to doba imali sluha za male poduzetnike.

- Općina nam je pomogla gospodarskim kreditom bez kamata i s početkom od godine dana. S tim kreditom smo opremili slastičarnicu potpuno novim strojevima, nakon što smo se snalazili sa starima s kojima smo započeli posao.

U početku nije bilo lako probijati se na tržištu, trebalo je ljudi naviknuti da u Kostreni postoji Snjeguljica, a najbolja reklama išla je od uha do

Slatka sponzorstva

Snjeguljica je prisutna na mnogim javnim proslavama i manifestacijama, pogotovo u Kostreni, ali i puno šire. Njezine torte zasladile su nastupe MIK-ove karavane, Karnevalfest, zatim nedavni 65. rođendan Radija Rijeke, pa treću obljetnicu riječkog muzeja retro kompjutera Peek and Poke. Darko Sablić ističe da je Snjeguljica sa svojim slasticama mnogo puta sponzorirala razne priredbe.

- Puno smo sponzorirali naše kostrenske sportske manifestacije, proslave klubove i kulturna događanja. No, bilo je u ovih 15 godina dosta sponzorstava i na području cijele naše županije, a s takvom praksom namjeravamo nastaviti i buduće.

Oduševljavaju ljubite je slatkih užitaka - Rozalinda i Darko Sablić

uha. Sablićevi su krenuli od nule, ali puni ambicija da se dokažu, svaki novi korak predstavlja im je novi izazov kojeg su s uspjehom prevladali.

- Moramo spomenuti neke drage osobe kojih nažalost više nema, poput tete Nele Sušlić, Slavice Jurković i Zlate Miškulini, a koje su nam u ono vrijeme puno pomogle savjetima i receptima za dobre domaće kolače. Naravno, i naši roditelji su nam davali veliku podršku, nastavlja Rozalinda.

Torta od 12 katova

U prošlim 15 godina Sablićevi su svojim tortama vjenčali tisuće mlađenaca i razveselili još više djece na rođendanima. Od posebnih želja pamte tortu za vjenčanje sina poznatog poduzetnika Tomislava Antunovića iz Zagreba, za kojeg su napravili svoju najvišu tortu.

- Torta je bila visoka 185 centimetara i imala je 12 katova. Na tom vjenčanju bilo je 1.500 uzvanika i svatko je uz svoj komad torte dobio jednu ručno rađenu ružicu. Mislim da je promjer najveće torte na tom divovskom stalu bio oko metar i pol, govori Rozalinda.

Snjeguljica se odavno prilagodila modernim načinima prezentacije, Darko ističe da su još prije desetak godina pokrenuli svoju internet stranicu www.snjeguljica-torte.hr, na kojoj je prikazan katalog torti koje se mogu naručiti.

- Po tome smo bili među prvima u Hrvatskoj, a u ovom kraju sigurno prvi. Danas smo prisutni i na Facebooku gdje redovito predstavljamo svoje proizvode. Naš tisućiti prijatelj bila je igrom slučaja djevojčica iz Kostrene Maja Vranić, koju smo i nagradili jednom prigodnom tortom.

Rozalinda je uvjerenja da Snjeguljica može i u "pubertetskoj" dobi s novim idejama uspješno opstati na tržištu.

- Još se smatramo mlađima, ali s velikim iskustvom u ovom poslu. Imamo više hrabrosti, volje i strpljenja nego kad smo počinjali, pa možemo lakše udovoljavati prohtjevima novih, facebook generacija. Mladi danas imaju sve više ideja i želja, a mi smo tu da ih ostvarimo, ako je to moguće.

Ekipa Turističke zajednice Kostrene sudjelovala je na Morskim igrama u Crikvenici

Treće mjesto u debitantskom nastupu

- U konkurenciji Crikvenice, Bakra i Senja, Kostrena je borbenošću nadoknadiла nedostatak iskustva i kratke pripreme i ostvarila zapažen rezultat

Prije tridesetak godina Kostrena je pobijđivala u atraktivnim i popularnim Jadranskim susretima, organiziranim po uzoru na europske Igre bez granica. U tadašnjem finalu održanom na crikveničkoj rivi predstavnici Novalje morali su priznati poraz, stisnuti ruku šampionima iz Kostrene. Prošlo je od tada puno vremena, Jadranskih susreta odavno više nema, ali se posljednjih godina pokušava evocirati uspomena na to natjecanje organiziranjem Morskih igara, uz sudjelovanje ekipa gradova i općina s Kvarnera.

Upravo je Crikvenica 10. kolovoza bila domaćin Morskim igrama na kojima je prvi put nastupila i ekipa Kostrene, okupljena na inicijativu direktorice Turističke zajednice Željke Egredžije. I Kostrenjani nisu razočarali, u svom debitantskom nastupu osvojili su treće mjesto,

u konkurenciji Crikvenice, Bakra i Senja, koji svi već imaju iskustva u ovom natjecanju. Nedostatak iskustva na terenu se nije osjetio, kostrenski predstavnici su se srčano borili i kući donijeli broncu, što je izvrstan rezultat, s obzirom da nisu imali puno vremena za pripremu.

Kostrenска ekipa na Morskim igrama s peharom za treće mjesto

Morske igre su bile kvalitetno organizirane i sjajno medijski popraćene, a po završetku svi sudionici imali su osiguran obrok - brodet i palentu. Turistička zajednica Kostrene je domaćima uručila prigodne darove, a za svoju ekipu osigurala kape i majice te financirala prijevoz kombijem. Ovim nastupom Kostrenjani su pokazali da su spremni za ovakvu manifestaciju, pa je velika želja Turističke zajednice da se iduće godine ovo natjecanje održi u Kostreni.

Boje Kostrene u Crikvenici su branili organizator ekipе Vedran Pavešić, Dean Pavešić, Luka Baričević, Ivan Marohnić, Dino Prestint, Filip Rački, Ivan Zec, Darko Rukavina, Igor Matić, Ervin Protić, Kristina Sintić i Nevena Šantek.

B.P.

Akcija Narodne knjižnice Kostrena Mjesec hrvatske knjige

Narodna knjižnica Kostrena i ove godine uključuje se u obilježavanje Mjeseca hrvatske knjige, u periodu od 15. listopada do 15. studenoga. Pripremljen je sljedeći program:

1. Akcija "Vratite zaboravljene knjige" bez naplate zakasnine od 15. listopada do 15. studenog (ne odnosi se na DVD-e)
2. Akcija besplatnog upisa za studente u istom periodu
3. Čitajte s preporukom - korisnici preporučuju odabранe naslove
4. Sudjelovanje u Nacionalnom kvizu za poticanje čitanja - Čitaj knjige i rješavaj upitnik!
5. Edukativna radionica ilustratorice Željke Mezić u suradnji s Mozaik knjigom 20. listopada (za učenike nižih razreda osnovne škole)
6. Prvašići u knjižnici - edukativan posjet i besplatan upis
7. Upoznajmo našu knjižnicu - organizirani posjet predškolaca
8. Kazalište u knjižnici - gostovanje Kazališta Svarog iz Zagreba s predstavom "Dabrići i Bundević" 9. studenoga (za djecu predškolske i mlađe školske dobi)

Sportska i kulturna događanja u Općini

27.-31. listopada Prvenstvo Hrvatske u jedrenju za olimpijske klase, JK Galeb   do 20.studenog Jesen u Kostreni, kulturna manifestacija, Narodna čitaonica u Sv. Luciji   3.-13. prosinca Dani Općine, Općina Kostrena, TZ Kostrena   4. prosinca Kup sv. Mikule u podvodnom lovu, KPD INA Kostrena; Kostrenska lignjada, ŠRD INA Kostrena   4. prosinca Barbarina, Narodna čitaonica u Sv. Barbari   6. prosinca Dan Općine, svečana sjednica Općinskog vijeća i prigodan program, Narodna čitaonica u Sv. Luciji   8. prosinca javno snimanje emisije HRT-a "Lijepom našom", sportska dvorana Kostrena   13. prosinca Lucina, tombola, turnir u briškuli i trešeti, izbor najkolača, Narodna čitaonica u Sv. Luciji   prosinac Memorijal Milana Perovića, malonogometni turnir, NK Pomorac, sportska dvorana Kostrena   prosinac Košarkaški turnir, Košarkaški klub Kostrena, sportska dvorana Kostrena   18. prosinca Božićni koncert, crkva Svete Lucije

Katja Budimčić, sve uspješnija pjevačica, čiji je san profesionalno bavljenje glazbom

Kostreno, sretno nam bilo

■ Jako volim svoj kraj i volim to iskazivati svojim pjesmama. Posebno sam sretna kad glazbom mogu izraziti zahvalnost mojim Kostrenjanima, čiju veliku podršku uživam

S nazivom "Kostreno, sretno nam bilo" kostrenska pjevačica Katja Budimčić obilježila je jedan od svojih cijelovečernjih koncerata održanih u povodu Dana Općine Kostrena koji je vrlo blizak datumu njenog rođendana. Naslov osim dobrih želja krije i onu da svoj glazbeni put koji joj je počeo u Kostreni ostane vezan za Kostrenu i motiviran njome.

Svoje glazbene početke Katja je ostvarila već u osnovnoj školi, u okviru mješovite kostrenske klape Vapor, a u to vrijeme pohadala je i glazbenu školu, gdje je stekla i osnove sviranja flaute. Glazbeno iskustvo u srednjoškolskim danima obogatila je i kao članica Gimnazijalnog zborra dviju riječkih gimnazija, a potom kao solist sopran i u raznim mješovitim zborovima i vokalnim skupinama. Već tada stižu nagrade, među ostalim prvo mjesto na razini Županije i drugo na državnoj s pjesmom "More moje".

Nizanje nagrada

Slijedili su nastupi na Grobničkoj skali, gdje je od 2003. godine nanizala nagradu za nagradom i osvojila srca žirija i publike. Zapaženi plasmani na ovoj glazbenoj manifestaciji odveli su je izravno na Melodije Istre i Kvarnera gdje njen osebujan glas i talent žiri otvoreno hvali i nagraduje. Ove godine Katja je osvojila prvu nagradu žirija, a 2009. godine drugu nagradu publike, uz pobjede u Bakru i Gradišču. Uspjesi se nastavljaju i ovogodišnjom nominacijom za diskografsku nagradu Porin i to među izvođačima u projektu duhovne glazbe "Kantata svetoga Bartola" te na Uskrs festu i Cansonfestu.

Danas, kao apsolventica Pomorskoga fakulteta u Rijeci, gdje ima veliku podršku prodekanu i dekanu, Katja je usmjerena ka svojem najvećem snu: profesionalnom bavljenju glazbom. A taj put već je utri brojnim solističkim nastupima, redovitim školovanjem glasa te radom s autorima skladbi s kojima nalazi sličan senzibilitet i koji će joj ponuditi glazbu kao izazov.

Najviše je u tome do sada uspio nedavno preminuli skladatelj i aranžer, sestrani umjetnik Ivica Frleta. Upravo je Katja otpjevala najviše njegovih skladbi što ona s ponosom ističe, dodajući da je upravo Frleta znao

"Lijepa naša" a capella

Prilikom svečanosti otvorenja sportske dvorane srednje škole u Bakru Katja je publici pripremila iznenadjenje: posebnu a capella izvedbu "Lijepa naša", koja je izazvala oduševljenje koje je tom prigodom javno izrazio i primorsko-goranski župan Zlatko Komadina. Upravo je ova specifična Katjina izvedba bila povod mnogih kasnijih poziva na koncerte i na brojne druge svečane prigode koje su počele hrvatskom himnom. Jedna od takvih je i samostalni koncert u organizaciji Primorsko-goranske županije koji je Katja održala za hrvatske iseljenike u njemačkom gradu Karlsruhe.

Publika mi daje snagu - Katja Budimčić

prepoznati mogućnost njenog glasa i hrabro time izazivao Katjin trud i talent. Nakon njegovog odlaska Katja je, u želji da ostvari suradnju na temeljima kakve joj je nesebičnom podrškom davao maestro Frleta, nastavila suradnju s autoricom tekstova Ljubicom Bestulić Stanković.

Podrška publike i struke

- U ovom poslu puno mi znače podrška i publike i struke, svaka na svoj način. Često surađujem i vježbam s Voljenom Grpcem i Vivien Galetta, puno učim i u suradnji s Andrejom Bašom te Bojanom Šoberom, a posebno mi je draga i podrška koju sam dobila od Radojke Šverko. Ona me zamijetila kao članica žirija na MIK-u i poslije mi sama ispričala kako su joj tijekom tog nastupa potekle suze, priča Katja koja upravo u popularnoj i zabavnoj glazbi vidi svoj osnovni izbor, ostajući otvorena za razne glazbene pravce. Danas za njorn i brojne izvedbe opernih aria, pjesme iz modernih i poznatih mjuzikala te evergreen poznatih svjetskih izvođača. Pjeva na engleskom i talijanskom jeziku, a najčešće i najradije na najdražoj joj čakavici.

- Jako volim svoj kraj i volim to iskazivati svojim pjesmama. Posebno sam sretna kad glazbom mogu izraziti zahvalnost mojim Kostrenjanima, čiju veliku podršku uživam. Odnosi se na to i na Općinu Kostrena, načelnika Miroslava Uljana kao i predsjednicu Vijeća Ankicu Lörinc. Tako su moji nastupi u Kostreni i moj osobni način izražavanja zahvale koji će, nadam se, ponovo imati priliku izreći velikim koncertom koji pripremam uskoro u Kostreni, kaže Katja te ističe svoj poseban odnos publikom.

- Moje izvedbe, koliko god tehnički bile dobre prilikom snimanja u studiju, uvijek su bolje kada ih izvodim pred publikom. Publiku mi daje snagu i taj osjećaj je iznad svega što se događa oko mene, zaključuje ova mlada i optimistična glazbena umjetnica pred kojom su pripreme za Doru te za Zagreb fest sa skladbom Roberta Grubišića i Mire Valković "Volim te, svijete".

Tradicionalni vaterpolo dvoboja Žurkovanskih oštarija za Velu Gospu

Val vratio dominaciju u Žurkovu

■ Nakon dvije godine uspjeha ŠRD-a, vaterpolisti Vala su slavili s tjesnih 8:7

G otovo da u moru pred Kostrenom više i nema ribe koja ne zna da se za Velu Gospu na plivalištu u Žurkovu odvija čuveni vaterpolo okršaj između ekipa Vala i ŠRD-a. Neki pivom, neki vinom, a neki kratkim pićem, suparnici su se za utakmicu dobro zagrijali u oštarijama čije boje su bra-

More u Žurkovu se pjenila od sportskog utbuđenja

nili, a zatim su se puni hrabrosti uputili na dvoboja. Susret je, kao i obično, privukao dosta publike, a dio je, kako i priliči pravom primorskom derbiju, došao na barkama. Da bi sve proteklo u kakvom-takvom redu i imalo osnovne konture vaterpolo igre, ponovo su se pobrinuli članovi Vaterpolo kluba Jadran, koji su vodili zapisnički stol i sudili utakmicu.

Nakon velike i neizvjesne borbe, tjesnu pobjedu odnijela je ekipa Vala, slavivši s 8:7. Vratio je tako Val dominaciju u Žurkovu, nakon što je ŠRD bio uspješniji dvije godine zaredom. U ukupnom skoru razlika je sada povećana i iznosi 5:2 u korist Vala.

Ako se može vjerovati zapisniku s utakmice, koji napominje da je susret odigran u kategoriji pijanaca, boje ŠRD-a neuspješno su branili Šime, Dugi, Jaso, Tomo, Rukavina, Vra-

Radoši pobjednika nakon teške morske bitke

bac, Pikaso, Boca, Perović, Ažić, Fabac i Tender, dok su za pobjedničku momčad igrali Nikša, Stamenko, Boro, Hrvoje, Ranko, Zec, Mikelandjelo, Zec br. 2 i Zvone. Nakon utakmice vaterpolisti su se zajedno s publikom vratili u svoje baze i uz roštilj i piće ugodno podružili do kasno u noć.

Reka Paškvan

Reprezentacija do 17 godina domaćin u Žuknici

Bez golova s Grcima

Attraktivnosti nije nedostajalo, ali pogodaka nije bilo

Kostrena je još jednom bila domaći teren hrvatskoj nogometnoj reprezentaciji. Drugog dana listopada svoj susret kvalifikacija za Europsko prvenstvo u Žuknici je odigrala selekcija do 17 godina, ali u srazu s vršnjacima iz Grčke nije bilo pogodaka. Značilo je to da su izabrani Ivan Gudelja ostali u igri za put na starokontinentalnu smotru, ali su ovim bodom osvojili drugo

mjesto u skupini, upravo iza Grka. Prethodno su remizirali s Izraelcima i svladali Bugare, a za prvo mjesto trebala im je pobjeda u Kostreni, ali protiv gostujućeg bedema nije bilo rješenja. Žuknica je nekoliko dana ranije vidjela još jedan susret ove kvalifikacijske grupe, na kostrenskom travnjaku igrali su Grčka i Izrael.

B.P.

Kvarnerska regata i 20 milja Riječkog zaljeva

Trijumf Belle nostre

Jedriličarski klub Galeb organizirao je 11. i 12. rujna dva svoja tradicionalna okupljanja krstaša, Kvarnersku regatu i 20 milja Riječkog zaljeva. Nakon prvog dana jedrenja, u kojem je bura sprječila sudjelovanje više od 16 posada, najbrža je bila Bella nostra s kormilarom Vanjom Vučasinovićem iz Opatije, čime je odnijela pehar pobjednika regate 20 milja.

Drugog dana, uz sudjelovanje 21 posade, najbrža je bila jedrilica Follow us Opatičica Ivica Ščunić, a Bella nostra je drugim mjestom zaslužila i naslov ukupnog pobjednika Kvarnerske regate. Na regatama je sudjelovalo i pet posada pod zastavom Galeba, jedina koja je pobijedila u svojoj grupi bila je jedrilica Oceanes s Miranom Mačešićem za kormilom u grupi 9.

B.P.

Klapa Kamik, koja 2011. slavi desetu godišnjicu, organizirala je večer klapa u Žurkovu

Koncert i CD želja za jubilej

- Željeli bismo u svibnju 2011. održati koncert s gostima u Narodnoj čitaonici te u Hrvatskom kulturnom domu na Sušaku, otkrio je predsjednik Jerko Kovačić

Klapa Kamik pružila je mještanim Kostrene užak u klapskim napjevima

Tradicionalna večer klapa u Žurkovu održala se ove godine 7. kolovoza i osmi put zaredom mještanim Kostrene pružila mogućnost uživanja u klapskim napjevima u prirodnom ambijentu, uz šum valova i miris mora. Veliki broj posjetitelja nagradio je trud organizatora događanja, klape Kamik, te njihovih gostiju i prijatelja, članova ženske klape Volosko te muških klape Trabakul iz Kostrene, Volta iz Brtonigle, Mali grad iz Slovenije, Kvarner iz Bakra te muške klape Škrljevo. Večer je finansijski poduprla Općina Kostrena, a organizirana je i tombola koja je ovaj put kao glavnu nagradu ponudila čak tri pršuta. Donirali su ih bistro Val, ŠRD Kostrena te sami organizatori. Prikupljeno je više od 8.000 kuna, a iznos se, kao i svake godine, uručio našim mještanim Alenu Norcu i Dori Brnić. Svojim šarmom i pošalicom publiku je zabavljao voditelj događanja Lucio Slama, a za vizualni dojam pobrinula se Udruga tehničke kulture koja je osmisnila izgledbine. Po završetku brojnih ljetnih nastupa i organizacije klapske večeri članovi Kamika posvetili su se planovima za obilježavanje desete godišnjice rada klape.

- Željeli bismo u svibnju 2011. godine, točno deset godina od osnutka klape, održati koncert s gostima u Narodnoj čitaonici Kostrena Sv. Lucija, otkrio nam je Jerko Kovačić, predsjednik Kamika i prvi tenor klape. Objasnjava da je članovima klape velika želja napraviti i koncert u Hrvatskom kulturnom domu na Sušaku, gdje bi kao goste pozvali Vokaliste Salone.

- Ženska klapa Volosko tada također slavi svojih deset godina pa možda taj koncert bude naš zajednički. Također, na javni natječaj za financiranje programa u kulturi Općine Kostrena prijavit ćemo projekt snimanja i izdavanja nosača zvuka. To je veliki finansijski izdatak i

"Klapu Kamik čini pet pjevača koji su zajedno od njenog osnutka, a prema Kovačićevim riječima, znaju sve jedni o drugima, druže se i izvan glazbenog podija i čine "pravu klapu""

trenutno smo u fazi prikupljanja sredstava. Na CD-u bi se našla jedna nova pjesma o Kostreni koju je napisao Mirko Pavlović, dok bi ostatak repertoara činile klapske pjesme, objasnio je Kovačić.

Klapu Kamik čini pet pjevača koji su zajedno od njenog osnutka, a prema Kovačićevim riječima, znaju sve jedni o drugima, druže se i izvan glazbenog podija i čine "pravu klapu". Oni su, osim Jerka Kovačića, prvog tenora, Zoran Pejković kao drugi tenor i gitara, Vlado Peršić kao voditelj, maestro, bariton i gitara te basevi Josip Šubat i Branko Bruketa Rus.

Borka Reljac

VEXO d.o.o.

DISTRIBUTER NORVEŠKIH GLAMOX I ADAX NEO RADIJATORA I ELEKTRA
PODNOG GRIJANJA
DORIČIĆI 30, KOSTRENA
Tel: +385 (0)51 287 1856
Mob: +385 (0)91 50 96 400

NA NOVOJ LOKACIJI!!!

**m i n i
commerce d.o.o.
K O S T R E N A**

**Obala Žurkova bb
Tel. 051/287-006**

- program za nautiku
- željezarija
- boje i lakovi – miješanje boja
- vodoinstalacije
- elektroinstalacije
- alati
- sve za vrt

Iz prošlosti kostrenskog nogometa

Branislav Usmiani - Bepo, vihor s krila

Naša Kostrena

30

■ Bepo je bio rođeni napadač, kao izraziti ljevak igrao je na mjestu lijevog krila. Dobar dribler, uspješno je koristio dubinske lopte, znao je dobro "povući", a onda je slijedio precizni centaršut ili dodavanje dobro postavljenom strijelcu

Svaki je Kostrenjan, ploveći svjetskim morima i boraveći u dalekim lukama, mislima bio uz svoje najdraže. Istodobno, rijetki nisu mislili na Pomorac, klub svog dječaštva i mladosti, za koji su igrali ili pratili njegove igre. Kapetan Branislav Usmiani, za prijatelje i znance Bepo, desetljećima tijekom plovidbe prati život svog kluba, a svaki boravak u Kostreni ne propušta da zauzme svoj kutak u Žuknici i s prijateljima prati utakmice Pomorca.

Barbaran

Rođen u Kostreni sv. Barbare, u zaselku Randići 6. listopada 1947. godine od oca Josipa, pomorskog kapetana po kojem su mu prijatelji dali nadimak Bepo i majke Irme, rođene Randić, domaćice. Sestra Katja je profesorica u Pomorskoj školi Bakar i poznata čakavsko-pjesnikinja.

Osnovnu školu pohađao je u Sv. Barbari i na Pečinama, a zatim nautiku u Bakru i Zadru te Višu pomorsku u Rijeci. Na brodovima Jugolinije plovio je uz kraće prekide od 1969. do 1992. godine. Kapetanski ispit položio je 1983. godine, a zapovjednik je od 1996. godine. Nakon 1992. godine prešao je na strane

Kostrena, igralište u Žuknid 1965. godine, juniori Pomorca pred utakmicu protiv hrvatskog Naprijeda (2:1). Stoe, slijeva: Miodrag Pilat, Marinko Bašić, Nikica Arnautov, Vojko Glažar, Branislav Jerić - Ačka, čuče: Milan Šegota, Ivica Bašić - Ico, Vojko Rođmanić, Slaven Ružić - Taka, Branislav Usmiani - Bepo, Marinko Ahel - Tripić

kompanije, gdje i danas plovi kao zapovjednik. Preplovio je sva velika svjetska mora i prošao sve kontinente.

Prvi nogometni koraci

U braku s Josipom, rođenom Gulić, ima sina Zlatka i kćer Ines, čiji je suprug također pomorac. Josipa i Bepo sretni su jer imaju troje unučadi - Rozu, Bartola i Gabrijela. Oni su njihova najveća radost, za njih nono Bepo s lju-

Bepo na tribini Žukničkog igraštva
(snimio dr. Vjekoslav Belašun)

bavljvu i ponosom govori da su to "tri anđela nebeska".

Na ravnicama Sv. Barbare, na prostorima Šošića, Podurinja, Dražine te nekadašnjem Milerovom, gdje su nekada ljeti bile đačke kolonije (tu je bila velika stambena zgrada vlasnika Milera koja je dolaskom rafinerije postala njeno vlasništvo), Bepo je uz pomoć barbaranskih dječaka napikavao sve vrste lopti. Sastavi barbaranskih zaselaka igrali su međusobne turnire, a najistaknutiji među njima postajali su juniori Pomorca. Na nagovor Davora Vičevića, Bepo i njegov prijatelj Fedor Medanić postali su članovi Pomorca. Prva utakmica nije mu ostala u ugodnom sjećanju, u Žukovanskoj Veloj kavi katastrofalno su poraženi od vršnjaka iz Opatije (0:16). Prvi mu je trener bio stari Jadran Živko Matković, a potom Teodor Feda Nikolnikov.

Slika u pozadini: Kostrena, 15. svibnja 1966. godine, juniori Pomorca pred utakmicu s vršnjacima Rijeke. Stoe, slijeva: Slaven Ružić - Taka, Ivica Bašić - Ico, Milan Šegota, Boris Glažar, Milivoj Sabljić, Đorđe Šubat - Še, Vojko Glažar, čuče: Fedor Medanić, Vojko Rođmanić, Branislav Usmiani - Bepo, Branislav Jerić - Ačka, Davor Mrak, Ivica Pavešić - Ban

Na Orientovom Juniorskom turniru u povodu otvorenja novog travnjaka na Krimeji Pomorac je na sveopće iznenadenje svibnja 1964. godine osvojio prvo mjesto. Bili su uspješniji od domaćina nakon izvođenja jedanaesteraca, dok su u finalu nadigrali favorita, juniore Rijeke (5:4). Sjeća se da je nakon njegovog centaršuta Davor Vičević postigao pobjedonosni zgoditak. Nakon utakmice, u povratku pješice u Kostrenu, uspjeh je skromno proslavljen u Martinšćici.

U prvom sastavu

Kada je Nikolnikov preuzeo prvi sastav, postupno je u njega uvodio svoje nadarene juniorne i davao im priliku da se uklope među seniore. Mladići su opravdali povjerenje, pa su Bepo, Boris Glažar, Marinko Bašić, a nešto kasnije i Ivica Bašić, postali standardni igrači prve momčadi. Uz kraće prekide zbog plovidbe Bepo je nastupao za prvi sastav do 1973. godine, kada se u Žuknici protiv Opatije (2:0) oprostio od aktivnog igranja. Kasnije je uspješno nekoliko godina nastupao za veteranski sastav.

Uz igračke godine vežu ga lijepe uspomene i sjećanja. Ugodna putovanja autobusima, velika sloga i prijateljstvo te dobre igre i rezultati bili su im najveće zadovoljstvo. Osim Dražana Butkovića i Škerjaneca, svi standardni igrači bili su Kostrenjani, a svaki je igrač sa strane bio dobro prihvacen i brzo se prilagođavao novoj sredini. Bili su zaljubljenici nogometa, amateri, a uvek je bilo najljepše ono "treće poluvrijeme" - spontane fešte za koje su međusobno sakupljali novac. Tako se njegovalo i jačao kult zajedništva i prijateljstva.

Bepo je bio rođeni napadač, kao izraziti ljevak igrao je na mjestu lijevog krila ("desna mi je rabilia za hodit"). Dobar dribler, uspješno je

Mladenački grijesi

Bepo je bio dobar đak, ali niti on nije odolio onim ludostima koje uvek "napadaju" mlade ljudi. Inzistirao je da napišem ovu zgodu zbog koje je ponavljao treći razred nautike. Jedne nedelje, nakon utakmice protiv Grobničana u Mavrincima, igrači kostrenske momčadi svratili su u dom na Čavlima i ostali na zabavi. Dobro su se provodili i u sjajnom raspoloženju "potegli" do jutarnjih sati. Sve bi to bilo nekako normalno da on i jedan suigrač nisu dan kasnije trebali u bakarskoj školi polagati popravni ispit. Bakar ih nije dočekao, propustili su ispit i morali ponavljati razred.

Ali, to nije bio kraj nevoljama jer je Bepo zbog povećeg broja neopravrnih izostanaka s nastave bi isključen iz škole. Školovanje je nastavio u Zadru, gdje je uspješno završio nautiku. Boraveći u Zadru, srcu mu je prirastao legendarni košarkaški klub Čiji je postao odanik. Tome su "krivci" bile igračke veličine Čosić, Đerđa, Marcelić, Valčić...

koristio dubinske lopte koje su mu znalački servirali Davor Vičević i Ivica Bašić. Znao je dobro "povući", a onda je slijedio precizni centaršut ili dodavanje dobro postavljenom strijelcu. Priznaje da je ponekad igrao "na mahove", bez kontinuiteta, pa je izgledalo kao da ne sudjeluje u igri. Suigrač, osobito Davor, znali su ga koriti i podviknuti mu, ali njegov obol kolektivnoj igri nikad nije bio upitan.

Srednjeg stasa, čvrst i naočit, elegantnog drža-

Bepo (desno) i suigrač iz veteranske momčadi Pomorca Darko Šubat - Šč, u Žuknici 1984. godine

nja i kretanja, nije bio plašljiv iako je često osjećao grubosti suparničkih obrana.

Nogometni znalac

Najbolje se slagao s Davorom Vičevićem, braćom Bašićem, Borisom Glažarem, Vojom Arnautovom i Darijom Ružićem. Posebno spominje Toma Glažara, uz kojeg je igrao od juniorskih dana, a njihovo, ono pravo, prijateljstvo je vječno. A Tomu mi je rekao da je Bepo bio igračina, maker nekad igrao "sa zadriškom", a da je uz dobar centaršut i dribling imao jak i precizan udarac - bio je nogometni znalac. Njegove dobre igre bile su prepoznatljive, pa nisu izostali pozivi Orijenta i Rijeke da pređe u njihovu sredinu. Bepo rado spominje vrijedne kostrenske amaterske djelatnike, osobito Ivana Puža, Ivana Rubinića - Čoča, Mladenka Grpcu, dr. Vjekoslava Bakašuna te Želimira Perovića. Za trenera Nikolnikova i njegov korektan odnos prema igračima, brigu da budu zadovoljni i namireni u granicama klupske mogućnosti, ima samo lijepe riječi. On i suigrači aktivno su sudjelovali u organizaciji zabava koje su bile već dio izvora prihoda za život kluba. Čak su i plaćali ulaznice. Uz smiješak prisjeća se pozitivnog antagonizma Lucijana i Barbarana, pa kaže da su Barbarani morali biti dosta bolji igrači da bi u konkurenциji nekog Lucijana izborili mjesto u momčadi.

Uvijek uz Pomorca

Kad je na "kraju" redovito posjećuje Žuknicu (s plaćenom ulaznicom, kao uostalom svi stariji igrači), zadovoljan je statusom drugoligaša, uz želju da se mladićima iz sredine ukaže više povjerenja. A kad je na moru, u uvjetima moderne tehnologije i komunikacije, brzo uspostavlja vezu sa zavičajem i dobiva sve vijesti o radu kluba. A svaki dan posade koji na brod stigne iz našeg kraja dobro zna da treba voditi brigu da na brod ne kreće bez novina, osobito sportskih. Takav propust barba Bepo ne priznaje - jednostavno ne može zamisliti da se nekome takvo što potkrade. Boravak u Kostreni koristi za njegovanje starih prijateljstava, druženja sa suigračima i evoiranje uspomena.

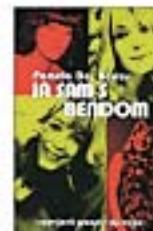

Kostrena, Žuknica, igrači Pomorca koji su nastupali tijekom sezone 1970/71. u Zrinskoj ligi Rijeka - Pula. Osvojavanje četvrtog mjesto bio je do tada najveći dojem u povijesti kostrenskog nogometa. Stojte, slijeva: Rude Randić (tehnika), Davor Vičević, Boris Jurišić, Egon Požić, Ante Šikić - Paka, Doris Jovančević, Laj Linić, Janko Mravčić, Nikola Demić (trener), duže: Vojko Rožmanić, Ante Plepić, Branislav Usmani - Bepo, Nicola Štrošin, Josip Butković - Duco, Ivica Blažević, Boris Škerjanec - Pedro, Vejko Šarinić.

JAVNA USTANOVА
NARODNA KNJIŽNICA
KOSTRENA

Radno vrijeme:
pon, srđ, pet: 8-14 * uto, čet: 14-19 *
druga i četvrtva subota u mjesecu: 8-12
tel/fax: 289-578

■ BELETRISTIKA ZA ODRASLE

Buxbaum, Julie: **Suprotno od ljubavi**

(debutantski roman koji najavljuje zavidan talent u suvremenoj prozi; savršenom odmjerenošću opisujući smijeh i suze svakodnevice, autorica je stvorila junakinju koju će odmah prepoznati svaki koji su voljeli i izgubili, pa ponovno zavojeli)

Tomić, Ante: **Nisam pametan**

(u svojoj novoj knjizi izabranih kolumni novinski humorist Ante Tomić o poznatom, običnom i stvarnom piše duhovito i originalno, pretvarajući svojim riječima političare, lopove, ratne kriminake, estradne zvijezde i nogometale u fiktionalne likove odjevene u carevo novo ruho)

Hart, John: **Niz rijeku**

(majstor trilera, kojeg stilom pisanja uspoređuju s R. Chandlerom, J. Grishamom i S. Turcom, u romanu će preispitati jednu od svojih omiljenih tema: onu da su ljudi, svojim izborom, sposobni za izdaju, no i za opravštanje; autor je za ovaj roman nagrađen i prestižnom nagradom Edgar za najbolji kriminalistički roman)

Jergović, Miljenko: **Otac**

(započeta dan nakon očeve smrti, ova neobična i uzbudljiva knjiga, različita od svega što je Jergović do sada pisao, govori o nacionalnim i privatnim izdajama, o bliskosti i o zidu između oca i sina, o opravštanju i onome što je neoprostivo, o umiranju od strepnje i straha)

Trussoni, Danielle: **Angelologija**

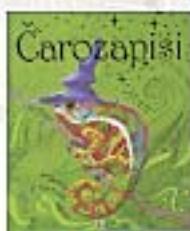
(begota povješću, očaravajućim likovima i čudesno osmjšljena, knjiga povezuje biblijski nauk, mit o Orfeju i miltonovske vizije izgubljenog raja u priču koja će vas ostaviti bez daha, priču o običnim ljudima u borbi koja će odrediti sudbinu svijeta)

Barres, des Pamela: **Ja sam s bendom**

(Pamela Des Barres, strastvena groupie-djevojka koja je odrastala krajem šezdesetih godina u zlatno doba rocka i hip-pokreta, upravo je zahvaljujući ovoj iznenadujuće iskrenoj knjizi postala općeprihvaćenom glasnogovornicom svoje generacije i autoritetom za klasični rock)

Dahl, Sophie: **Igranje s odraslima**

(roman slavne manekenke Sophie Dahl pronicava je, suočujući i divno lirična priča o neobičnom odrastanju)

■ BELETRISTIKA ZA DJECU I MLADE

Govedić, Nataša: **Čarozapisi**

(bjaka je žarobni štipić, dokazano pretvara neraspolaženost u značajlu, umor u vedrinu, ljetnju u slasni oraščić koji bučno krčne i rastvor se u zajedničku igru!)

Ovčar, Rozalija: **Bjelobrkova limunada**

(ovo je priča o snovima, nadama, razočaranjima i iskušenjima jednog mačka)

Thompson, Emma: **Dadilja McPhee i veliki prasak**

(gospodin i gospođa Green su u sretnom braku. Imaju troje djece i žive na farmi. No kad izbije rat, tata odlazi u vojsku, a mama ostaje sama s djecom.)

Cabot, Meg: **Maturalne večeri iz pakla**

(pet predstavljenih dama u samom je vrhu književne strave. Uz njihov pogled na maturalne grozote prestat ćete manti za maturalne muke iz stvarnog života.)

■ STRUČNA LITERATURA ZA ODRASLE

Rubin, Gretchen: **Projekt sreća**

(ovom životpisom i neodoljivom pričom punom humora i dubokih uvida, autorica je napisala kroniku svojih pustolovina tijekom dvanaest mjeseci koje je provela provjeravajući valjanost mudrosti drevnih vremena, najnovijih znanstvenih istraživanja, te lekciju popularne kulture o tome kako biti sretan)

Lipton, Bruce H.: **Spontana evolucija - Naša svijetla budućnost**

(svjetski poznati stručnjak iz oblasti nove znanosti pod nazivom epigenetika, zajedno s političkim filozofom S. Bhermanom, nudi nam optimističnu i novu priču o evolucijskoj sudbini čovječanstva; prolazeći inteligencijom i duhovitošću, knjiga je duhovit i optimističan pogled na predstojeću sudbinu naše vrste, pri čemu nas tjeraju da zaigramo aktivnu ulogu u ubrzavanju evolucije čovječanstva)

Bruckner, Pascal: **Paradoks ljubavi**

(možemo odabrati koga čemo voljeti, volimo koga želimo: da bismo dočli do ovih sloboda za koje mislimo da se same po sebi podrazumijevaju, bila je potrebna dugačka revolucija osjećaja započeta još u 18. stoljeću; no ta skupu stečenu pravu imaju svoju cijenu; kako se ljubav, u čijoj prirodi je da veže, može pomiriti sa slobodom, koja sama po sebi razdvaja? Sve je to dilema suvremenih ljubavnih parova koji istovremeno cijene i strast i nezavisnost)

Sam, Anej: **Kamo sutra**

(knjiga koja vraća povjerenje u nezamjenjivost knjige u multimedijalnom svijetu; potaknut time što ga je njegova biološka kćerka Nivez Celzijus u biografskoj knjizi „Gola istina“ optužila za rodomskvumu i pedofiliju, Anej Sam je ovim primjerom dokazao da nema „malih tema“, da pravi autor ozbiljnim radom može početi od bilo čega da bi na tome izgradio cijelu kozmognosiju; nasuprot jeftinoj knjizi njegove kćerke namijenjenoj masama, očeva knjiga je namijenjena osvještenim pojedincima izgrađene osobnosti koji su spremni podnijeti žrtve za istinu)

Hoagland, Richard C., Bara, Mike: **Tajna misija**

(za većinu Amerikanaca ime NASA podrazumijeva tehnološku nepogrešivost i poštovanje; malo je ljudi svjesno čvrstih dokaza o postojanju tajnih bratstava koja vladaju Američkom svemirskom agencijom (čija je politika više uskladena sa starijim religijama i školama okultnih znanja nego s racionalnom znanosti koju ta državna agencija uspješno promovira u svijetu već 50 godina)

■ STRUČNA LITERATURA ZA DJECU

Predivan svijet znanja: **čovjek i životinje**

(životinje ulježavaju naš život i čine ga zanimljivijim; katkad nam čak otkriju nešto o nama samima i planetu na kojem živimo)

Marijanović, Stanislav: **Enciklopedija čovjeka**

(ova neobična knjiga, koju nije stvorila ljudska ruka, pisana je, čovječe, baš o tebi i baš tebi osobno. Tu o tebi piše mnoge ružne stvari, a ljepe su, gotovo, prešutene. Tako nešto moglo je napisati samo neko čudovište.)

Guinnessova knjiga rekorda 2011

(Mislite da ste već sve vidjeli? Razmislite ponovno! Izdanje najprodavanije knjige na svijetu plomti od tisuća novih rekorda kojih pokrivaju svaki vid svijeta koji nas okružuje: od umjetnosti, preko sporta, pa do najnovije tehnologije)

Žarko Seršić osvojio je krajem kolovoza najviši vrh Starog kontinenta Mont Blanc

Kostrenjan na krovu Europe

■ Oko deset sati ujutro 26. kolovoza stigli smo na vrh, gdje smo se zadržali možda minutu. Bilo je strahovito hladno, ali oblaci su se razišli i pogled je bio prekrasan

Krajem kolovoza jedan je naš sumještanin boravio na najvišem vrhu Alpa i ovog dijela Europe, Mont Blancu. "Ma nije to ništa", skromno će Žarko Seršić, član Odreda izviđača Sjever - jug, Riječkog alpinističkog kluba i Planinarskog društva Obzova s Krka. Svladavši u izviđačima orijentaciju te kretanje i prehranu u prirodi, Žarko je ubrzo počeo planinariti i svladavati vrhove u Hrvatskoj i Sloveniji. No, njegova prava želja bili su zimski usponi. U Riječkom alpinističkom klubu završio je osnovni, a zatim i zimski tečaj alpinizma, na kojem se učilo o osnovama kretanja po ledenjacima i snijegu, penjanju po ledu, svladavanju ledenih vertikala i grapa. Pun entuzijazma, još 2006. godine prvi se put uputio prema vrhu Mont Blanca (4.810 m), no tijekom uspona doživo je nesreću te je helikopterom prevezen u bolnicu s teškom ozljedom ruke i ramena. Ove je godine, zajedno s Nadanom Tudorom s Krka, isplanirao uspon na Mont Blanc smjerom preko tri vrha umjesto najčešće korištenim putem.

- Zbog prijašnje nesreće ovo je za mene bio sigurniji put, iako je inače teži. Cijelo vrijeme ide se po snijegu i ledu gdje nema opasnosti od odrona, ali zato postoje ledenjačke pukotine i seraci, odnosno snježni nanosi koji vise iznad glave, prisjeća se Seršić početnih planova.

Odgođen uspon

Detaljno isplanirani put trebao se poklopiti s idealnim vremenskim uvjetima te su Seršić i Tudor krenuli put Chamonixa 23. kolovoza. No, zapuhao je jak vjetar i zaustavio gondolu u podnožju planine, što je

Žarko Seršić i Nadan Tudor na 4.810 metara nadmorske visine

Uspon poput dječje igre

Na pitanje što ga potiče na osvajanje ovih visina, Seršić se prisjetio odgovora veterana Riječkog alpinističkog kluba Stanka Gilića koji je na isto to pitanje odgovorio protupitanjem: A zašto se dijete igra?

odgodilo uspon za dva dana. Prva stanica na putu prema vrhu bio je vrh Aiguille du Midi na 3.800 metara i obližnji dom Cosmiques.

- Kako nismo imali rezervaciju noćenja za taj dan, morali smo spavati vani, u podnožju stepenica. Srećom, noć je bila mirna pa smo u polnu čekali pola noći kako bismo krenuli. Sam uspon odvija se u noćnim satima kada je temperatura u minusu kako bi sve bilo smrznuto i uspon sigurniji. Put osvjetljava mjesecina, a čeone lampe bile su nam potrebne jedino kad smo bili u sjeni planine, objašnjava Seršić.

Prvi savladani vrh bio je Mont Blanc du Tacul na 4.248 metara, a zatim je put vodio prema Mont Mauditu (4.465 m). Tu je najteži dio uspona, odnosno svladavanje ledene vertikale od 70 metara, nagiba 70 do 75 stupnjeva. Počeo je puhati i jak vjetar koji je dodatno snizio temperaturu. Saznali su da je vrh zatvoren zbog jakog vjetra pa su se brojni navezi počeli spuštati natrag.

- Naš je dogovor bio da idemo dalje, tehnički najzahtjevniji dio smo prošli kad smo svladali spomenutu vertikalnu, a dalje nas je čekalo samo beskrajno hodanje po snijegu. Oko deset sati ujutro 26. kolovoza stigli smo na vrh, gdje smo se zadržali možda minutu. Bilo je strahovito hladno, ali oblaci su se razišli i pogled je bio prekrasan, govori Seršić.

Opasno kamenje

Najteži dio silaska, "kuolar smrti" ili "ruski rulet", dio je na kojem postoji velika opasnost od kamenja koja neprestano padaju na stazu, a u slučaju kiše to se stanje još i pogoršava.

- Potočić je narastao u bujicu i nije više postojala šansa za prelazak tog kuolara te sam se sam morao vratiti u dom Gouter u kojem smo spavali prethodne noći. To su mi bila dva najgora sata u životu, ništa se nije vidjelo i samo sam se nadao da ću pogoditi sajle koje se nalaze dvjesto metara od doma i vode do njega, dalje iznosi Seršić.

Zanimljivost je da u domovima na tim visinama nema niti vode niti grijanja, temperatura u njima je najčešće nula stupnjeva, a hrana se dostavlja helikopterima. Najveći problem predstavlja sušenje odjeće, pa se često ujutro na sebe opet navlači mokra odjeća. Silazak sljedećeg dana prošao je bez problema, sve stijene bile su okovane ledom i pružale idiličan prizor, a ujedno držale i svo kamenje na mjestu pa nije postojala opasnost od odrona.

- Da bi uspon bio uspješan važno je dobro isplanirati put te imati dobru kondicijsku pripremu. Također je bitno kako se slažete s partnerom, jer visina utječe na ponašanje, česte su svađe na velikim visinama, a treba se znati i moći dogovoriti, tvrdi Seršić.

Borka Rešet

AUTOR: FERO	JADRANSKI KJETAR, MAESTRAL	GRAD OD KUH SE VRAĆA U PRODUCER, TVMIRA	BUMASTA NOVINKA HRT-A	NALOG BAND DA ISPLATI OGRENEN GENOS	EMIL, NOLDE	MJESTO NA ŠCU NERETVE KOD PLOČA								
GRADITI NAPREDNU U ODRUČU														
SITNO, NEVELIKO														
LOPATICA ZA DISCENE PLUNA														
MJESTO ZAREZANO OSTRIM PREDMETOM					VOUDEVEN									
ROVNI LAJOŠA ZLAHVA														
IGRAČI ZAGREBAČKOG KOGAR- KASKOG EUROLIGASA							UTJERIVANJE U NEF FROSTOR	BOLNI GRCIĆU TRUBUŠNI ORGANIMA	"OREGON"	APARAT ZA MEHANIČKO DISCENJE ČESTICA IZ TEKUĆINA	MATERIE	CRTANKA	NIZOZEMSKI GRAD POZNAT PO ŠIRU	MJESTO DOKUZAVANJA MANIFESTACIJE (MA SLO) JEDNOSTRANE ILAMA
KULTURNA MANIFESTACIJA UNIKOSTRINI														
LIČNI SIR														
SKLOPNA NASTAVAKA DO ČVRSTE TAKNE							AMERIČKI KLUŽEVNIK ("MEGLIA") SVIRALI NA SOPI							
ZVODAČ NA OTVORENUU MAMFESTACIJU (NA SLO)														
VESTA, TUJESTERNE, VELIKI MAKARONI														
ITALIA					UPALNE PROMJENE NA KOŽI									
					PRIBOR ZA RAD, ALAT									
FLEV FOTO														
NAS KLUŽEVNIK, IVAN (POKIR ZA MRZNUĆU)														
DERTNIK KOJI PRERADUJE OVČJU OLAKU														
ANTO SARIC														
SLAVNI TALIJANSKI PJEVAC ADRIANO														
								GUBADE GLAZBALO ALTOŠKOG REGGITA						
								"RADUŠ"	FR. ROCAR, JEAN-BAPTISTE ZASUN, KRACUN					
								SAVLJEVENA ZITARICA						
								REGACIA						
								POTROŠENI NOĆNI, TROŠKOVNI						
								BITI DO TEKUĆINE						
								ARETA ČURNOVIĆ						

Održan osmi po redu boćarski Memorijal
Zlatka Jurkovića

Kostrena obranila naslov

Boćari Kostrene pobjednici su ovogodišnjeg Memorijala Zlatka Jurkovića, što se osmu godinu zaredom organizira u spomen na njihovog utemeljitelja i prvog predsjednika, nikad prežaljenog "Uha". Uz sudjelovanje osam ekipa trojki iz Rijeke i okoline, Kostrenjani su na svojim joglma u Žuknici bili u finalnom dvoboju uspješniji od Vežice rezultatom 13:8. Treće mjesto pripalo je Dragi, koja je u malom finalu pobijedila Inu. U prvom krugu natjecanja, što je zbog kiše održan u boćarskom domu na Podvežici, "zapele" su momčadi Lučkog radnika, Pećina, Trsata i drugog sastava Kostrene. Pobjedničku ekipu, zahvaljujući kojoj je prijelazni pehar ostao u Kostreni, sačinjavali su Šime Coza, Dario Bujan, Milan Drača i Vladimir Peščić.

Počast pokojnom Jurkoviću odao je i poznati kostrenski plivački maratonac dr. Bojan Glažar, koji je već po tradiciji isplivao dionicu od Bakarskih vrata do platoa ispod bistroa Kostrenka.

B. P.

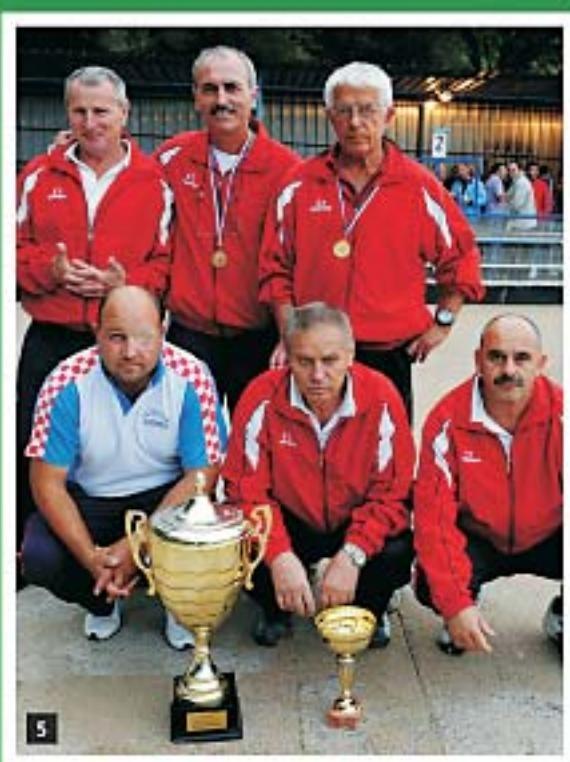
FOTO 1:
Kapetan Kostrene Šime Coza primio je prijelazni pehar iz ruku Zlatkovog sina Ervina

FOTO 2:
Za drugu momčad Kostrene igrali su Danijel Čulna, Josip Baljak i Josip Tronik

FOTO 3:
Zlatkova udovica Ines dobila je cvijeće od predsjednika kostrenskih boćara Đinka Mletka

FOTO 4:
Milanu Draču za finalnu pobjedu predao je kostrenski zamjenik načelnika dr. Vojko Rožmanik

FOTO 5:
Pobjednički sastav Kostrene sa zaslужeno osvojenim peharima

Kostrenski triatlon stigao je do svog četvrtog izdanja

Slovenska dominacija

Četvrtu godinu zaredom Kostrena je bila domaćin triatlonske utrke, što ju već po tradiciji organizira riječki Triatlonski klub Rival. Ovogodišnje natjecanje proteklo je u apsolutnoj slovenskoj dominaciji, zapadni susjedi su slavili i u muškoj i u ženskoj konkurenциji. Kod triatlonaca najuspješniji je bio Ljubljanač David Pleše, ispred sunarodnjaka iz Ribnice Bojana Cebina i lanjskog pobjednika, Talijana Alberta Casadeija. Među triatlonkama trijumfirala je pobjednica prvih dva Kostren-

Masovni start triatlona u Žukovu

Neno Pavinčić okružen ženskim društvom

skih triatlona Monika Oražem iz Ribnice, druga je bila Puljanka Sara Vilić, a treća još jedna Slovenka Katarina Ogrin.

Dan ranije održana je humanitarna štafetska triatlonska utrka Dobrota, u kojoj su sudjelovala mnoga poznata imena iz hrvatskog javnog života. Sav prihod od prodaje majica i uplate startnina uplaćen je u korist doma "Ivana Brlić Mažuranić" i Udruge za skrb autističnih osoba Rijeke te Udruge slijepih Primorsko-goran-

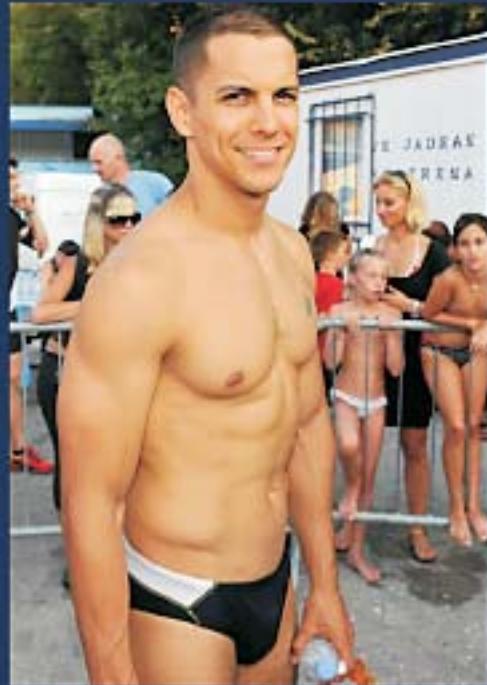

Najuspješnje sudionice Kostrenskog triatlona ske županije. Prva je ciljem prošla Štafeta Alpe Adria Nuova, koju su sačinjavali Danilo Vejnović, Mateo Franković i David Marot, a sudjelovali su još Duško Modrić, Davor Garić, Jelena Kovačević, Damir Šegota, Mario Šivilija, Saša Matovina, Ivana Delač, Petra Volf, Mario Valentić, Lucio Slama, Neno Pavinčić, Antonela Malis i mnogi drugi.

B. P.

Duško Modrić u akciji na biciklu

Mario Valentić nakon utrke

Nakon plivačke dionice trebalo je što brže predati štafetu

Pobjedničko postolje humanitarne utrke Dobrota